

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B** **DIRECTIVA 2000/60/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 23 octombrie 2000
de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei
(JO L 327, 22.12.2000, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001	L 331	1	15.12.2001
► <u>M2</u>	Directiva 2008/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008	L 81	60	20.3.2008
► <u>M3</u>	Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008	L 348	84	24.12.2008
► <u>M4</u>	Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009	L 140	114	5.6.2009
► <u>M5</u>	Directiva 2013/39/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013	L 226	1	24.8.2013
► <u>M6</u>	Directiva 2013/64/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013	L 353	8	28.12.2013

**DIRECTIVA 2000/60/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI**

din 23 octombrie 2000

de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (3),

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (4),
având în vedere proiectul comun aprobat de Comitetul de conciliere
la 18 iulie 2000,

întrucât:

- (1) Apa nu este un bun comercial oarecare, ci un patrimoniu care trebuie protejat, apărat și tratat ca atare.
- (2) Concluziile seminarului ministerial privind politica comunitară a apei, desfășurat la Frankfurt, în 1988, au subliniat necesitatea unei legislații comunitare privind calitatea ecologică. În Rezoluția sa din 28 iunie 1988 (5), Consiliul a solicitat Comisiei să înainteze propuneri pentru îmbunătățirea calității ecologice a apelor de suprafață în cadrul Comunității.
- (3) Declarația publicată la încheierea seminarului ministerial privind apele subterane, desfășurat la Haga, în 1991, a subliniat necesitatea unei acțiuni pentru a evita deteriorarea pe termen lung a calității și cantității de apă dulce și solicita lansarea unui program de acțiune care să fie realizat până în anul 2000 și care să urmărească gestionarea viabilă din punct de vedere ecologic și protecția resurselor de apă dulce. În rezoluțiile sale din 25 februarie 1992 (6) și din 20 februarie 1995 (7), Consiliul a cerut un program de acțiune privind apele subterane și o revizuire a Directivei 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase (8), în cadrul unei politici globale de protecție a apelor dulci.

(1) JO C 184, 17.6.1997, p. 20,
JO C 16, 20.1.1998, p. 14 și
JO C 108, 7.4.1998, p. 94.

(2) JO C 355, 21.11.1997, p. 83.

(3) JO C 180, 11.6.1998, p. 38.

(4) Avizul Parlamentului European din 11 februarie 1999 (JO C 150, 28.5.1999, p. 419), confirmat la data de 16 septembrie 1999, și Poziția comună a Consiliului din 22 octombrie 1999 (JO C 343, 30.11.1999, p. 1). Decizia Parlamentului European din 7 septembrie 2000 și Decizia Consiliului din 14 septembrie 2000.

(5) JO C 209, 9.8.1988, p. 3.

(6) JO C 59, 6.3.1992, p. 2.

(7) JO C 49, 28.2.1995, p. 1.

(8) JO L 20, 26.1.1980, p. 43. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

▼B

- (4) Apele în cadrul Comunității se află sub o presiune tot mai mare, având în vedere creșterea continuă a cererii de apă de bună calitate în cantități suficiente pentru toate tipurile de utilizări. La 10 noiembrie 1995, în „Raportul său privind mediul în Uniunea Europeană - 1995”, Agenția Europeană de Mediu a prezentat un nou raport cu privire la starea mediului, confirmând necesitatea unei acțiuni pentru protecția apelor Comunității atât din punct de vedere calitativ, cât și din punct de vedere cantitativ.
- (5) La 18 decembrie 1995, Consiliul adoptă concluzii care cereau, între altele, elaborarea unei noi directive-cadru de stabilire a principiilor de bază ale unei politici durabile a apei în Uniunea Europeană și care să invite Comisia să prezinte o propunere.
- (6) La 21 februarie 1996, Comisia adoptă o comunicare destinată Parlamentului European și Consiliului, cu privire la „politica comunitară în domeniul apei”, care stabilește principiile unei politici comunitare a apei.
- (7) La 9 septembrie 1996, Comisia a prezentat o propunere de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un program de acțiune pentru protecția și gestionarea integrată a apelor subterane ⁽¹⁾. În acea propunere, Comisia a subliniat necesitatea de a stabili proceduri de control al captărilor de apă dulce și de supraveghere a calității și cantității de apă dulce.
- (8) La 29 mai 1995, Comisia adoptă o comunicare destinată Parlamentului European și Consiliului cu privire la utilizarea rațională și conservarea zonelor umede, recunoscând funcțiile importante pe care acestea le exercită în protecția resurselor de apă.
- (9) Este necesar să se elaboreze o politică comunitară integrată în domeniul apei.
- (10) Comisia a fost invitată de către Consiliu la 25 iunie 1996, de către Comitetul Regiunilor la 19 septembrie 1996, de către Comitetul Economic și Social la 26 septembrie 1996 și de către Parlamentul European la 23 octombrie 1996 să prezinte o propunere de Directivă a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru politica europeană în domeniul apei.
- (11) În conformitate cu articolul 174 din tratat, politica comunitară referitoare la mediu trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de conservare, protecție și îmbunătățire a calității mediului, precum și de utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale și trebuie să fie bazată pe principiile precauției și prevenirii și pe principiul corectării, cu prioritate la sursă, a daunelor aduse mediului, precum și pe baza principiului „poluatorul plătește”.
- (12) În conformitate cu articolul 174 din tratat, la elaborarea politicii de mediu, Comunitatea trebuie să aibă în vedere datele științifice și tehnice disponibile, condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Comunității, dezvoltarea economică și socială a Comunității în ansamblu și dezvoltarea echilibrată a regiunilor sale, precum și avantajele și costurile care pot rezulta de pe urma acțiunii sau a lipsei de acțiune.

⁽¹⁾ JO C 355, 25.11.1996, p. 1.

▼B

- (13) Condițiile și nevoile diverse existente în cadrul Comunității necesită soluții specifice. La planificarea și punerea în aplicare a măsurilor care asigură protecția și utilizarea viabilă din punct de vedere ecologic a apelor în cadrul bazinului hidrografic, trebuie să se țină seama și de această diversitate. Deciziile trebuie luate cât mai aproape posibil de locul în care apa este utilizată sau deteriorată. Prin elaborarea de programe de acțiune adaptate condițiilor locale și regionale, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor care țin de responsabilitatea statelor membre.
- (14) Succesul prezentei directive se bazează pe o cooperare strânsă și pe acțiuni coerente la nivelul Comunității, al statelor membre și al autorităților locale, precum și pe informarea, consultarea și participarea publicului, inclusiv a utilizatorilor.
- (15) Aprovizionarea cu apă constituie un serviciu de interes general, în conformitate cu definiția din Comunicarea Comisiei privind serviciile de interes general din Europa ⁽¹⁾.
- (16) Este necesară o continuare a integrării protecției și gestionării viabile din punct de vedere ecologic a apei în celelalte politici comunitare, cum ar fi cele în domeniile energiei, transportului, agriculturii, pescuitului, politicii regionale și turismului. Prezenta directivă trebuie să asigure baza unui dialog permanent și să permită elaborarea de strategii vizând acest obiectiv de integrare. Prezenta directivă poate aduce, de asemenea, o contribuție importantă și în alte domenii de cooperare între statele membre, cum ar fi, între altele, Perspectiva dezvoltării spațiului european.
- (17) O politică a apei eficientă și coerentă trebuie să aibă în vedere vulnerabilitatea ecosistemelor acvatice situate în apropierea coastei și a estuarelor sau în golfuri sau mări parțial închise, echilibrul acestora fiind puternic influențat de calitatea apelor interioare care se varsă în ele. Protecția stării apei în interiorul bazinelor hidrografice va aduce beneficii economice, contribuind la protecția populațiilor piscicole din apele respective, inclusiv a celor din apele de coastă.
- (18) Politica comunitară a apei necesită un cadru legislativ transparent, eficient și coerent. Comunitatea trebuie să definească principii comune și un cadru global de acțiune. Prezenta directivă trebuie să stabilească acest cadru și să asigure coordonarea, integrarea și, pe termen lung, dezvoltarea principiilor generale și a structurilor care să permită protecția și utilizarea viabilă din punct de vedere ecologic a apei în Comunitate, cu respectarea principiului subsidiarității.
- (19) Prezenta directivă urmărește să asigure menținerea și îmbunătățirea mediului acvatic al Comunității. Acest obiectiv este în principal legat de calitatea apelor respective. Controlul cantității este un alt element suplimentar pentru asigurarea unei bune calități a apei, fiind în consecință necesară stabilirea de măsuri referitoare la cantitate care să servească și obiectivului asigurării unei bune calități.

⁽¹⁾ JO C 281, 26.9.1996, p. 3.

▼B

- (20) Starea cantitativă a unui corp de apă subterană poate avea impact asupra calității ecologice a apelor de suprafață și a ecosistemelor terestre asociate cu respectivul corp de apă subterană.
- (21) Comunitatea și statele membre sunt părți la diferite acorduri internaționale care conțin obligații importante referitoare la protecția apelor marine împotriva poluării, în special la Convenția privind protecția mediului marin din regiunea Mării Baltice, semnată la Helsinki, la 9 aprilie 1992 și aprobată prin Decizia 94/157/CE a Consiliului ⁽¹⁾, Convenția privind protecția mediului marin din regiunea de nord-est a Oceanului Atlantic, semnată la Paris, la 22 septembrie 1992 și aprobată prin Decizia 98/249/CE a Consiliului ⁽²⁾ și Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării, semnată la Barcelona, la 16 februarie 1976 și aprobată prin Decizia 77/585/CEE a Consiliului ⁽³⁾ și Protocolul acesteia privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării din surse terestre, semnat la Atena, la 17 mai 1980 și aprobat prin Decizia 83/101/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾. Prezenta directivă urmărește să sprijine Comunitatea și statele membre în îndeplinirea acestor obligații.
- (22) Prezenta directivă urmărește să contribuie la reducerea progresivă a evacuărilor de substanțe periculoase în apă.
- (23) Este necesară definirea unor principii comune pentru a coordona eforturile făcute de statele membre pentru îmbunătățirea protecției apelor Comunității din punct de vedere calitativ și cantitativ, pentru a promova o utilizare viabilă din punct de vedere ecologic a apei, pentru a contribui la controlul problemelor transfrontaliere privind apa, pentru a proteja ecosistemele acvatice și cele terestre, precum și zonele umede care depind direct de acestea și pentru a proteja și dezvolta utilizările potențiale ale apelor Comunității.
- (24) O bună calitate a apei va garanta aprovizionarea populației cu apă potabilă.
- (25) Se impune elaborarea de definiții comune pentru starea apei din punct de vedere al calității și, dacă este relevant pentru protecția mediului, din punct de vedere al cantității. Obiectivele ecologice trebuie stabilite astfel încât să se asigure obținerea unei stări bune a apelor de suprafață și a apelor subterane în întreaga Comunitate și să se evite deteriorarea stării apelor la nivel comunitar.
- (26) Statele membre trebuie să urmărească atingerea cel puțin a obiectivului referitor la o stare bună a apelor, prin definirea și punerea în aplicare a măsurilor necesare în cadrul programelor de măsuri integrate, luând în considerare cerințele comunitare existente. Dacă există deja o stare bună a apelor, aceasta trebuie menținută. În cazul apelor subterane, pe lângă cerințele referitoare la o stare bună, trebuie identificată și inversată orice tendință de creștere semnificativă și durabilă a concentrației oricărui poluant.

⁽¹⁾ JO L 73, 16.3.1994, p. 19.

⁽²⁾ JO L 104, 3.4.1998, p. 1.

⁽³⁾ JO L 240, 19.9.1977, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 67, 12.3.1983, p. 1.

▼B

- (27) Obiectivul ultim al prezentei directive este de a asigura eliminarea substanțelor periculoase prioritare și de a contribui la obținerea, în mediul marin, de concentrații apropiate de valorile de bază pentru substanțele de origine naturală.
- (28) Apele de suprafață și apele subterane sunt, în general, surse care se reînnoiesc permanent și garantarea unei stări bune a apelor subterane presupune, în special, acțiuni rapide și o planificare stabilă, pe termen lung, a măsurilor de protecție, dat fiind intervalul natural necesar pentru formarea și reînnoirea acestor ape. Acest interval trebuie luat în considerare la stabilirea calendarelor pentru măsurile de realizare a unei îmbunătățiri a stării apelor, precum și la inversarea oricărei tendințe de creștere semnificativă și durabilă a concentrației conținutului oricărui poluant în apele subterane.
- (29) Pentru atingerea obiectivelor stabilite de prezenta directivă și pentru elaborarea unui program de măsuri în acest scop, statele membre pot structura pe etape punerea în aplicare a programului de măsuri, pentru a putea defalca costurile aferente.
- (30) Pentru a asigura punerea în aplicare a prezentei directive în mod complet și coerent, orice extindere a termenelor aferente trebuie efectuată pe baza unor criterii adecvate, evidente și transparente și trebuie justificată de statele membre în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice.
- (31) În cazul în care un corp de apă este atât de afectat de activitățile umane sau condițiile sale naturale sunt de așa natură încât obținerea unei stări bune ar fi imposibil de realizat sau exagerat de costisitoare, se poate dovedi necesară stabilirea unor obiective ecologice mai puțin stricte pe baza unor criterii adecvate, evidente și transparente și trebuie adoptate toate măsurile posibile pentru a preveni continuarea deteriorării stării apelor respective.
- (32) Pot exista motive pentru exceptarea de la cerința de a preveni continuarea deteriorării sau de a obține o stare bună în condiții specifice, dacă nerespectarea acestei cerințe este rezultatul unor împrejurări neprevăzute sau excepționale, în special inundații sau perioade de secetă sau, din motive de interes public superior, al unor noi modificări în ceea ce privește caracteristicile fizice ale unui corp de apă de suprafață sau al unor modificări ale nivelurilor acviferelor subterane, cu condiția adoptării tuturor măsurilor realizabile necesare atenuării impactului negativ asupra stării acviferului respectiv.
- (33) Trebuie urmărit obiectivul realizării unei stări bune a apelor pentru fiecare bazin hidrografic, astfel încât măsurile luate cu privire la apele de suprafață și la apele subterane care aparțin aceluiași sistem ecologic, hidrologic și hidrogeologic să fie coordonate.
- (34) În scopul protecției mediului, este necesară o mai mare integrare a aspectelor calitative și cantitative atât în ceea ce privește apele de suprafață, cât și în ceea ce privește apele subterane, luând în considerare condițiile naturale de debit în ciclul hidrologic.

▼B

- (35) Într-un bazin hidrografic în cazul căruia utilizarea apei poate avea efecte transfrontaliere, cerințele pentru realizarea obiectivelor ecologice stabilite în temeiul prezentei directive, în special toate programele de măsuri, trebuie coordonate pentru întregul district hidrografic. Pentru bazinele hidrografice care se întind dincolo de granițele Comunității, statele membre trebuie să facă eforturi pentru a asigura o coordonare adecvată cu statele terțe în cauză. Este important ca prezenta directivă să contribuie la respectarea obligațiilor care revin Comunității în temeiul convențiilor internaționale referitoare la protecția și gestionarea apelor, în special în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, aprobată prin Decizia 95/308/CE a Consiliului ⁽¹⁾, precum și în temeiul acordurilor ulterioare cu privire la punerea sa în aplicare.
- (36) Este necesar să se efectueze o analiză a caracteristicilor unui bazin hidrografic și a impactului activității umane, precum și o analiză economică a utilizării apei. Evoluția stării apelor trebuie monitorizată de statele membre în mod sistematic și comparabil în ansamblul Comunității. Aceste informații sunt necesare pentru a oferi statelor membre o bază solidă pentru elaborarea unor programe de măsuri în vederea realizării obiectivelor stabilite de prezenta directivă.
- (37) Statele membre trebuie să identifice apele utilizate pentru captarea apei potabile și să asigure respectarea dispozițiilor Directivei 80/778/CEE a Consiliului din 15 iulie 1980 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽²⁾.
- (38) Utilizarea de instrumente economice de către statele membre se poate dovedi adecvată în cadrul unui program de măsuri. Este necesar ca principiul recuperării costurilor serviciilor de utilizarea apei, inclusiv costurile de mediu și cele legate de resurse asociate deteriorării sau impactului negativ asupra mediului acvatic, trebuie luat în considerare, în special în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”. În acest scop, este necesară o analiză economică a serviciilor de gestionare a apelor, pe baza previziunilor pe termen lung cu privire la cererea și oferta de apă din districtul hidrografic.
- (39) Este necesar să se prevină sau să se reducă consecințele poluărilor accidentale. În programul de măsuri trebuie incluse măsuri care să urmărească acest lucru.
- (40) În ceea ce privește prevenirea și controlul poluării, politica comunitară în domeniul apei trebuie să se bazeze pe o abordare combinată vizând reducerea poluării la sursă prin stabilirea unor valori limită de emisie și a unor standarde de calitate a mediului.
- (41) În ceea ce privește cantitățile de apă disponibile, se impune stabilirea unor principii generale de control al captărilor și al îndiguirii, pentru a asigura viabilitatea ecologică a sistemelor hidrologice în cauză.

⁽¹⁾ JO L 186, 5.8.1995, p. 42.

⁽²⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

▼B

- (42) Se impune stabilirea, ca cerințe minime în legislația comunitară, a unor standarde de calitate a mediului și a unor valori limită de emisie comune în cazul anumitor grupe sau familii de poluanți. Se impune prevederea unor dispoziții cu privire la adoptarea acestor standarde la nivel comunitar.
- (43) Se impune stoparea sau eliminarea treptată a poluării rezultate din evacuări, emisii sau pierderi de substanțe periculoase prioritare. La propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul trebuie să convină asupra substanțelor avute în vedere pentru o acțiune prioritară și asupra măsurilor speciale care urmează a fi luate împotriva poluării apelor cu respectivele substanțe, luând în considerare toate sursele de poluare importante și identificând nivelurile și combinațiile rentabile și proporționate ale controalelor.
- (44) La identificarea substanțelor periculoase prioritare, trebuie avut în vedere principiul precauției, în special pe baza identificării efectelor potențial negative ale produsului și pe o evaluare științifică a gradului de risc.
- (45) Statele membre ar trebui să adopte măsuri pentru eliminarea poluării apelor de suprafață cu substanțele prioritare și pentru eliminarea treptată a poluării cu alte substanțe; în absența acestor măsuri, statele membre nu pot atinge obiectivele stabilite pentru corpurile de apă de suprafață.
- (46) Pentru a permite participarea publicului în general, în special a utilizatorilor de apă, la întocmirea și actualizarea planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice, este necesară furnizarea de informații corespunzătoare cu privire la măsurile preconizate și raportarea cu privire la evoluția punerii în aplicare a acestora, astfel încât publicul să poată interveni înainte de adoptarea deciziilor finale referitoare la măsurile necesare.
- (47) Este necesar ca prezenta directivă să prevadă mecanisme destinate să facă față obstacolelor în calea îmbunătățirii stării apelor, atunci când acestea nu țin de domeniul de aplicare a legislației comunitare referitoare la ape, în vederea elaborării de strategii comunitare adecvate pentru eliminarea acestora.
- (48) Comisia trebuie să prezinte anual un plan actualizat de inițiative pe care intenționează să le propună în domeniul apei.
- (49) Trebuie definite specificații tehnice pentru a asigura o abordare coerentă la nivel comunitar în cadrul prezentei directive. Criteriile pentru evaluarea stării apelor constituie un pas important. Se impune adaptarea, prin procedură de comitet, a anumitor elemente la progresul tehnic, precum și la standardizarea metodelor de monitorizare, prelevare de probe și analiză. Pentru a favoriza o înțelegere profundă și o aplicare coerentă a criteriilor stabilite pentru caracterizarea districtelor hidrografice și pentru evaluarea stării apelor, Comisia poate adopta orientări cu privire la aplicarea acestor criterii.
- (50) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului act se adoptă în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor privind exercitarea atribuțiilor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

- (51) Prin punerea în aplicare a prezentei directive se urmărește obținerea unui nivel de protecție a apelor cel puțin echivalent cu cel asigurat de anumite anterioare, care trebuie, prin urmare, abrogate imediat după aplicarea pe deplin a dispozițiilor relevante ale prezentei directive.
- (52) Dispozițiile prezentei directive reiau cadrul de combatere a poluării cu substanțe periculoase stabilit în temeiul Directivei 76/464/CEE a Consiliului privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității⁽¹⁾. Prin urmare, respectiva directivă trebuie abrogată în momentul aplicării pe deplin a dispozițiilor relevante ale prezentei directive.
- (53) Trebuie asigurată aplicarea pe deplin și respectarea legislației de mediu existente în domeniul protecției apelor. Este necesar să se asigure aplicarea corectă a dispozițiilor de punere în aplicare a prezentei directive, în ansamblul Comunității, prin sancțiuni adecvate prevăzute de legislația statelor membre. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Obiectul prezentei directive este de a stabili un cadru pentru protecția apelor interioare de suprafață, a apelor de tranziție, a apelor de coastă și a apelor subterane, urmărind:

- (a) prevenirea deteriorărilor ulterioare, conservarea și îmbunătățirea stării ecosistemelor acvatice și, în ceea ce privește necesitățile de apă ale acestora, a ecosistemelor terestre și a zonelor umede care depind în mod direct de ecosistemele acvatice;
- (b) promovarea utilizării durabile a apei pe baza unei protecții pe termen lung a resurselor de apă disponibile;
- (c) asigurarea unei protecții sporite și a îmbunătățirii mediului acvatic, în special prin măsuri speciale de reducere progresivă a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare și prin stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare;
- (d) asigurarea reducerii treptate a poluării apelor subterane și prevenirea poluării ulterioare a acestora și
- (e) contribuția la atenuarea efectelor inundațiilor și ale perioadelor de secetă

și contribuind la:

- asigurarea unei aprovizionări suficiente cu apă de suprafață și subterană de bună calitate, aceasta fiind necesară pentru o utilizare durabilă, echilibrată și echitabilă a apei;
- o reducere semnificativă a poluării apelor subterane;
- protecția apelor marine și teritoriale și

⁽¹⁾ JO L 129, 18.5.1976, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

▼B

- realizarea obiectivelor stabilite în acorduri internaționale corespunzătoare, inclusiv în acordurile care urmăresc prevenirea și eliminarea poluării mediului marin, printr-o acțiune comunitară în temeiul articolului 16 alineatul (3), stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare prezentând un risc inacceptabil pentru sau prin intermediul mediului acvatic, cu scopul ultim de a obține, în mediul marin, concentrații apropiate de nivelurile de bază pentru substanțele de origine naturală și a unor concentrații apropiate de zero pentru substanțele sintetice artificiale.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „ape de suprafață”: înseamnă apele interioare, cu excepția apelor subterane; apele de tranziție și apele de coastă și, în ceea ce privește starea chimică, apele teritoriale;
2. „ape subterane”: înseamnă toate apele care se găsesc sub suprafața solului în zona de saturație și în contact direct cu solul sau cu subsolul;
3. „ape interioare”: înseamnă toate apele stătătoare sau curgătoare de pe suprafața solului și toate apele subterane situate în amonte față de linia de bază care servește la măsurarea întinderii apelor teritoriale;
4. „râu”: înseamnă un corp de apă interioară care curge în mare parte pe suprafața solului, dar care poate curge și în subsol pe o parte a cursului său;
5. „lac”: înseamnă un corp de apă interioară de suprafață stătătoare;
6. „ape de tranziție”: înseamnă corpurile de apă de suprafață aflate în vecinătatea gurilor de râu care au un caracter parțial salin ca urmare a învecinării cu apele de coastă, dar care sunt puternic influențate de fluxurile de apă dulce;
7. „ape de coastă”: înseamnă apele de suprafață situate în partea interioară a unei linii care are fiecare punct situat la o distanță de o milă marină față de punctul cel mai apropiat de linia de bază de la care se măsoară întinderea apelor teritoriale și care, acolo unde este cazul, se extinde până la limita exterioară a unei ape de tranziție;
8. „corp de apă artificial”: înseamnă un corp de apă de suprafață creat de o activitate umană;
9. „corp de apă puternic modificat”: înseamnă un corp de apă de suprafață al cărui caracter, ca urmare a modificărilor fizice cauzate de activitatea umană, este fundamental modificat, după cum a fost stabilit de statele membre în conformitate cu dispozițiile din anexa II;
10. „corp de apă de suprafață”: înseamnă o parte distinctă și semnificativă a unei ape de suprafață, cum ar fi un lac, un rezervor, un curent de apă, un râu sau un canal, o parte a unui curent de apă, râu sau canal, o apă de tranziție sau un segment din apele de coastă;
11. „acvifer”: înseamnă unul sau mai multe straturi subterane de rocă sau alte tipuri de straturi geologice cu o porozitate și o permeabilitate suficiente pentru a permite fie trecerea unui curent semnificativ de apă subterană, fie captarea de cantități importante de apă subterană;

▼B

12. „corp de apă subterană”: înseamnă un volum distinct de apă subterană din interiorul unuia sau mai multor acvifere;
13. „bazin hidrografic”: înseamnă orice zonă în care toate scurgerile de apă converg, printr-o rețea de râuri, fluvii și, eventual, lacuri, către mare, în care se varsă printr-o singură gură de vărsare, un singur estuar sau o singură deltă;
14. „sub-bazin”: înseamnă orice zonă în care toate scurgerile de apă converg, printr-o rețea de râuri, fluvii și, eventual, lacuri, către un anumit punct al unui curs de apă (în mod normal, un lac sau o confluență de râuri);
15. „district hidrografic”: înseamnă zona terestră și marină constituită din unul sau mai multe bazine hidrografice, precum și din apele subterane și apele de coastă asociate, identificată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) ca fiind principala unitate pentru gestionarea bazinelor hidrografice;
16. „autoritate competentă”: înseamnă autoritatea sau autoritățile desemnate în aplicarea articolului 3 alineatul (2) sau (3);
17. „starea unei ape de suprafață”: este expresia generală a stării unui corp de apă de suprafață, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale ecologice și chimice;
18. „starea bună a unei ape de suprafață”: înseamnă starea unui corp de apă de suprafață, atunci când atât starea sa ecologică, cât și cea chimică sunt cel puțin „bune”;
19. „starea unei ape subterane”: este expresia generală a stării unui corp de apă subterană, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale cantitative și chimice;
20. „starea bună a unei ape subterane”: înseamnă starea unui corp de apă subterană, atunci când atât starea sa cantitativă, cât și cea chimică sunt cel puțin „bune”;
21. „stare ecologică”: este expresia calității structurii și a funcționării ecosistemelor acvatice asociate apelor de suprafață, clasificată în conformitate cu anexa V;
22. „stare ecologică bună”: este starea unui corp de apă de suprafață, clasificată astfel în conformitate cu anexa V;
23. „potențial ecologic bun”: este starea unui corp de apă puternic modificat sau a unui corp de apă artificial, clasificate astfel în conformitate cu dispozițiile aplicabile din anexa V;
24. „stare chimică bună a unei ape de suprafață”: înseamnă starea chimică necesară pentru a atinge obiectivele de mediu stabilite în articolul 4 alineatul (1) litera (a) pentru apele de suprafață, și anume starea chimică a unui corp de apă de suprafață în cazul căreia valorile concentrațiilor de poluanți nu depășesc standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX și în aplicarea articolului 16 alineatul (7), precum și în cadrul altor texte legislative comunitare aplicabile care stabilesc standarde de calitate a mediului la nivel comunitar;
25. „stare chimică bună a unei ape subterane”: este starea chimică a unui corp de apă subterană care îndeplinește toate condițiile prevăzute în tabelul 2.3.2 din anexa V;

▼B

26. „stare cantitativă”: reprezintă gradul în care un corp de apă subterană este afectat de captările directe și indirecte;
27. „resursă disponibilă de apă subterană”: înseamnă rata medie anuală pe termen lung de realimentare a corpului de apă subterană minus rata anuală pe termen lung a debitului necesară pentru a atinge obiectivele de calitate ecologică a apelor de suprafață asociate stabilite în articolul 4 pentru a evita orice diminuare semnificativă a stării ecologice a acestor ape și pentru a evita orice deteriorare adusă ecosistemelor terestre asociate;
28. „stare cantitativă bună”: este starea definită în tabelul 2.1.2 din anexa V;
29. „substanțe periculoase”: înseamnă substanțele sau grupele de substanțe care sunt toxice, persistente și bioacumulabile, precum și alte substanțe sau grupe de substanțe care dau naștere unui nivel similar de îngrijorare;
30. „substanțe prioritare”: înseamnă substanțele definite în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) și menționate în anexa X. Printre aceste substanțe, există „substanțe periculoase prioritare”, prin care se înțelege substanțele definite în conformitate cu articolul 16 alineatele (3) și (6), pentru care se impune luarea de măsuri în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (8);
31. „poluant”: înseamnă orice substanță care ar putea constitui factor de poluare, în special cele care figurează pe lista din anexa VIII;
32. „evacuare directă în apele subterane”: înseamnă evacuarea poluanților în apele subterane, fără ca aceștia să mai treacă prin sol sau subsol;
33. „poluare”: înseamnă introducerea directă sau indirectă de substanțe sau căldură în aer, apă sau sol ca rezultat al activității umane și care poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană sau pentru calitatea ecosistemelor acvatice sau a ecosistemelor terestre care depind în mod direct de ecosistemele acvatice, aceasta ducând la deteriorarea bunurilor materiale sau deteriorând sau afectând negativ domeniul agrementului sau alte utilizări legitime ale mediului;
34. „obiective de mediu”: înseamnă obiectivele prevăzute la articolul 4;
35. „standard de calitate a mediului”: înseamnă concentrația unui poluant sau a unui grup de poluanți în apă, sedimente sau biota, care nu trebuie depășită pentru a asigura protecția sănătății umane și a mediului;
36. „abordare combinată”: înseamnă controlul evacuărilor și al emisiilor în apele de suprafață în conformitate cu abordarea prezentată în articolul 10;
37. „apă destinată consumului uman”: are același înțeles ca și în cazul Directivei 80/778/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE;
38. „servicii legate de utilizarea apei”: înseamnă totalitatea serviciilor care acoperă, în cazul gospodăriilor individuale, al instituțiilor publice sau al oricărei activități economice:
 - (a) captarea, îndiguirea, depozitarea, tratarea și distribuția apei de suprafață sau a apei subterane;

▼B

(b) instalații de colectare și tratare a apelor uzate care urmează a fi evacuate în apele de suprafață;

39. „utilizarea apei”: înseamnă serviciile legate de utilizarea apei și orice alte activități identificate în temeiul articolului 5 și al anexei II, care pot avea un impact semnificativ asupra stării apelor.

Acest concept se aplică în sensul articolului 1 și în vederea analizei economice efectuate în conformitate cu articolul 5 și cu anexa III litera (b).

40. „valori limită de emisie”: înseamnă masa, exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii care nu pot fi depășite pe durata unei sau mai multor perioade date. Valorile limită de emisie pot fi stabilite și pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special pentru cele determinate în aplicarea articolului 16.

Valorile limită de emisie pentru substanțe se aplică, în mod normal, în punctul în care emisiile părăsesc instalația, fără a se lua în calcul gradul de diluare. În cazul evacuărilor indirecte în apă, efectul unei stații de epurare poate fi luat în considerare la determinarea valorilor limită de emisie ale instalației, cu condiția garantării unui nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblu și cu condiția ca aceasta să nu ducă la creșterea nivelului de poluare a mediului.

41. „controlul emisiilor”: înseamnă controalele care necesită o limitare specifică a emisiilor, de exemplu o valoare limită de emisie sau orice impunere de limite sau de condiții pentru efectele, natura sau alte caracteristici ale unei emisii sau pentru condițiile de funcționare care afectează emisiile. Utilizarea expresiei de „control al emisiilor” în cadrul prezentei directive cu referire la dispozițiile oricărei alte directive nu poate fi în nici un caz considerată ca o reinterpretare a respectivelor dispoziții.

Articolul 3

Coordonarea măsurilor administrative în cadrul districtelor hidrografice

(1) Statele membre identifică bazinele hidrografice care se află pe teritoriul lor național și, în sensul prezentei directive, le alocă unor districte hidrografice. Dacă este necesar, bazinele hidrografice mici pot fi combinate cu bazine hidrografice mai mari sau pot fi grupate cu alte bazine hidrografice mici învecinate pentru a forma un district hidrografic. Dacă apele subterane nu se încadrează în totalitate într-un anumit bazin hidrografic, acestea sunt identificate și alocate celui mai apropiat sau celui mai adecvat district hidrografic. Apele de coastă sunt identificate și alocate celui sau celor mai apropiate sau celui mai adecvat district hidrografic.

(2) Statele membre adoptă măsurile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității competente corespunzătoare, în aplicarea normelor prezentei directive în cadrul fiecărui district hidrografic situat pe teritoriul lor.

(3) Statele membre se asigură de faptul că un bazin hidrografic care se află pe teritoriul mai multor state membre este alocat unui district hidrografic internațional. La cererea statelor membre respective, Comisia adoptă măsurile necesare pentru a facilita operațiunea de creare a unui district hidrografic internațional.

▼B

Statele membre adoptă măsurile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității competente corespunzătoare, în aplicarea normelor prezentei directive în cadrul acelei porțiuni din districtul hidrografic internațional care se află pe teritoriul său.

(4) Statele membre asigură coordonarea cerințelor prezentei directive care urmăresc realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul articolului 4, în special a tuturor programelor de măsuri, pentru întregul district hidrografic. În cazul districtelor hidrografice internaționale, statele membre respective asigură împreună coordonarea și pot utiliza în acest scop structurile existente care derivă din acordurile internaționale. La cererea statelor membre respective, Comisia intervine pentru a facilita întocmirea programelor de măsuri.

(5) În cazul în care un district hidrografic se extinde în afara teritoriului Comunității, statul membru sau statele membre respective trebuie să facă eforturile necesare pentru a stabili o coordonare adecvată împreună cu țările terțe în cauză cu scopul de a realiza obiectivele prezentei directive în întregul district hidrografic. Statele membre garantează aplicarea normelor prezentei directive pe teritoriul lor.

(6) În sensul prezentei directive, statele membre pot desemna un organism național sau internațional ca autoritate competentă.

(7) Statele membre desemnează autoritatea competentă până la data menționată la articolul 24.

(8) Statele membre prezintă Comisiei o listă cu autoritățile competente naționale și cu autoritățile competente ale tuturor organismelor internaționale la care participă, în termen de cel mult șase luni de la data menționată la articolul 24. Pentru fiecare autoritate competentă se furnizează informațiile indicate în anexa I.

(9) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare a datelor furnizate în aplicarea alineatului (8) în termen de cel mult trei luni de la data la care a fost pusă în aplicare modificarea respectivă.

*Articolul 4***Obiective de mediu**

(1) La punerea în aplicare a programelor de măsuri prevăzute în planul de gestionare a districtului hidrografic:

(a) în ceea ce privește apele de suprafață

(i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă de suprafață, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7) și fără a aduce atingere alineatului (8);

(ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă de suprafață, sub rezerva aplicării punctului (iii) în ceea ce privește corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate cu scopul de a obține o stare bună a apelor de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);

▼B

(iii) statele membre protejează și îmbunătățesc toate corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate cu scopul de a obține un potențial ecologic bun și o stare chimică bună pentru apele de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);

(iv) statele membre pun în aplicare măsurile necesare în temeiul articolului 16 alineatul (1) și alineatul (8) cu scopul de a reduce treptat poluarea cu substanțe prioritare și de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile de substanțe periculoase prioritare,

fără a aduce atingere acordurilor internaționale corespunzătoare menționate la articolul 1 pentru părțile în cauză;

(b) în ceea ce privește apele subterane

(i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni sau a limita evacuarea poluanților în apele subterane și pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă subterană, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8) și sub rezerva aplicării articolului 11 alineatul (3) litera (j);

(ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă subterană, asigură un echilibru între captările și realimentarea pânzei freatice cu scopul de a obține o stare bună a apelor subterane, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8) și sub rezerva aplicării articolului 11 alineatul (3) litera (j);

(iii) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a inversa orice tendință de creștere, semnificativă și durabilă, a nivelului concentrației oricărui poluant ca urmare a impactului activităților umane, pentru a reduce în mod treptat poluarea apelor subterane;

Măsurile necesare pentru a obține o inversare a acestei tendințe sunt puse în aplicare în conformitate cu alineatele (2), (4) și (5) din articolul 17, având în vedere standardele aplicabile prevăzute de legislația comunitară aplicabilă, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);

(c) în ceea ce privește zonele protejate

Statele membre asigură respectarea tuturor standardelor și obiectivelor în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația comunitară pe baza căreia a fost stabilită fiecare zonă protejată.

▼ M6

În ceea ce privește Mayotte, ca regiune ultraperiferică în înțelesul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumită în continuare „Mayotte”), termenul menționat la litera (a) punctul (ii), litera (a) punctul (iii), litera (b) punctul (ii) și litera (c) este 22 decembrie 2021.

▼ B

(2) În cazul în care pentru un anumit corp de apă sunt valabile mai multe obiective prevăzute la alineatul (1), se aplică obiectivul cel mai strict.

(3) Statele membre pot desemna un corp de apă de suprafață ca fiind artificial sau puternic modificat, dacă:

(a) modificarea caracteristicilor hidromorfologice ale corpului de apă respectiv, necesare pentru a obține o stare ecologică bună ar avea un impact negativ semnificativ asupra:

(i) mediului în general;

(ii) navigației, inclusiv asupra instalațiilor portuare sau asupra activităților de recreere;

(iii) activităților pentru care este necesară stocarea apei, cum ar fi alimentarea cu apă potabilă, generarea de curent electric sau irigațiile;

(iv) reglării nivelului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;

(v) altor activități de dezvoltare umană durabilă la fel de importante;

(b) din motive care țin de fezabilitatea tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite de caracteristicile artificiale sau modificate ale corpului de apă nu pot fi atinse în mod rezonabil prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

Alegerea făcută și motivele care au stat la baza ei trebuie menționate în mod specific în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice solicitate în temeiul articolului 13 și revizuite la fiecare șase ani.

(4) ► **M6** Termenele stabilite în temeiul alineatului (1) pot fi extinse în scopul realizării obiectivelor pe etape pentru corpurile de apă, cu condiția ca nicio deteriorare suplimentară să nu afecteze starea corpurilor de apă afectate atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare: ◀

(a) Statele membre constată faptul că îmbunătățirile care trebuie aduse corpului de apă nu pot fi realizate în intervalul de timp prevăzut de alineatul respectiv din cel puțin unul dintre următoarele motive:

(i) gama îmbunătățirilor necesare poate fi realizată numai în mod treptat, într-un interval care depășește programul stabilit, din motive de fezabilitate tehnică;

(ii) realizarea îmbunătățirilor necesare în termenele indicate ar determina costuri disproporționate;

▼B

- (iii) condițiile naturale nu permit îmbunătățirea la timp a stării corpului de apă.
- (b) Prolungirea termenului limită și motivele care stau la baza acestei prelungiri sunt expuse în mod expres și explicate în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul articolului 13.
- (c) Prolungirile sunt limitate la cel mult două actualizări ale planului de gestionare a districtului hidrografic, cu excepția cazului în care condițiile naturale împiedică realizarea la timp a obiectivelor stabilite.
- (d) În planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie incluse: un rezumat al măsurilor solicitate în temeiul articolului 11, care sunt considerate necesare pentru a aduce în mod treptat corpurile de apă la starea dorită până la termenul limită prelungit, motivele pentru orice întârziere importantă în aplicarea acestor măsuri și calendarul prevăzut pentru punerea lor în aplicare. În planul actualizat de gestionare a districtului hidrografic se include o revizuire a modului de punere în aplicare a acestor măsuri și un rezumat al tuturor măsurilor suplimentare.
- (5) Statele membre pot urmări realizarea unor obiective de mediu mai puțin stricte decât cele stabilite la alineatul (1) pentru anumite corpuri de apă, dacă acestea sunt afectate de activitatea umană, determinată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), sau dacă starea lor naturală face ca realizarea acestor obiective să fie imposibilă sau disproporționată din punctul de vedere al costurilor și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) necesitățile ecologice și socio-economice satisfăcute de activitatea umană nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune ecologică mult mai bună, fără a determina costuri disproporționate;
- (b) statele membre se asigură că:
- pentru apele de suprafață, se obține cea mai bună stare posibilă din punct de vedere ecologic și chimic, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;
 - pentru apele subterane, starea bună a apelor subterane se modifică cât mai puțin posibil, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;
- (c) starea corpurilor de apă afectate nu suferă deteriorări ulterioare;
- (d) obiectivele ecologice mai puțin stricte sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a bazinului hidrografic solicitat în temeiul articolului 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani.

▼B

(6) Deteriorarea temporară a stării corpurilor de apă nu încalcă cerințele prezentei directive, dacă acest lucru este rezultatul unor cauze naturale sau de forță majoră excepționale sau care nu au putut fi prevăzute, în special inundații majore sau perioade prelungite de secetă sau sunt rezultatul unor accidente care nu au putut fi prevăzute, dacă se îndeplinesc toate condițiile de mai jos:

(a) se iau toate măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea în continuare a stării apei și pentru a nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă care nu au fost afectate de aceste împrejurări;

(b) condițiile în care pot fi declarate împrejurările excepționale sau imposibil de prevăzut, inclusiv adoptarea indicatorilor adecvați, sunt indicate în planul de gestionare a districtului hidrografic;

(c) măsurile care trebuie luate în aceste împrejurări excepționale sunt incluse în programul de măsuri și nu trebuie să împiedice refacerea calității corpului de apă, după dispariția acestor împrejurări;

(d) efectele unor împrejurări excepționale sau imposibil de prevăzut sunt analizate anual și, sub rezerva motivelor enunțate la alineatul (4) litera (a), se iau toate măsurile practice cu scopul de a readuce corpul de apă la starea anterioară efectelor acelor împrejurări în cel mai scurt timp posibil și

(e) în următoarea versiune revizuită a planului de gestionare a districtului hidrografic se include un rezumat al efectelor împrejurărilor și măsurilor luate sau care urmează a fi luate în conformitate cu literele (a) și (d).

(7) Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive în cazul în care:

— nu reușesc să obțină o stare bună a apelor subterane, o stare ecologică bună sau, acolo unde este cazul, un potențial ecologic bun sau nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de suprafață sau subterană ca urmare unor noi modificări ale caracteristicilor fizice ale corpului de apă de suprafață sau a schimbării nivelului corpurilor de apă subterană sau

▼B

— nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de la foarte bună la bună, ca urmare a desfășurării unor noi activități de dezvoltare umană durabilă

și sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) sunt luate toate măsurile practice pentru a atenua impactul negativ asupra stării corpului de apă;
- (b) motivele pentru modificările sau schimbările respective sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul articolului 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani;
- (c) motivele care stau la baza acestor modificări sau schimbări sunt de interes public major și/sau beneficiile pe care realizarea obiectivelor enunțate la alineatul (1) le aduce mediului și societății sunt mai mici decât beneficiile noilor modificări sau schimbări pentru sănătatea umană, menținerea securității umane sau pentru dezvoltarea durabilă și
- (d) din motive de fezabilitate tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite prin modificările sau schimbările aduse corpului de apă nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

(8) La aplicarea alineatelor (3), (4), (5), (6) și (7), statele membre se asigură că aplicarea nu împiedică sau nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă din același district hidrografic și este în conformitate cu punerea în aplicare a altor dispoziții legale comunitare în materie de mediu.

(9) Se impune luarea de măsuri pentru ca aplicarea noilor dispoziții, inclusiv aplicarea alineatelor (3), (4), (5), (6) și (7), să garanteze cel puțin același nivel de protecție ca și în cazul legislației comunitare în vigoare.

Articolul 5

Caracteristici ale districtelor hidrografice, analiza impactului activităților umane asupra mediului și analiza economică a utilizării apei

(1) Fiecare stat membru trebuie să se asigure de faptul că pentru fiecare district hidrografic sau pentru porțiunea unui district hidrografic internațional care se află pe teritoriul său se efectuează:

- o analiză a caracteristicilor acesteia;
- o analiză a impactului activităților umane asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane și
- o analiză economică a utilizării apei;

în conformitate cu specificațiile tehnice enunțate în anexele II și III și că acestea sunt finalizate în termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) Analizele și revizuirile menționate la alineatul (1) sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate în termen de cel mult 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani.

Articolul 6

Registrul zonelor protejate

(1) Statele membre asigură întocmirea în fiecare district hidrografic a unui registru sau a mai multor registre care să cuprindă toate zonele situate în districtul respectiv, pentru care s-a stabilit că este necesară o protecție specială în cadrul unei legislații comunitare speciale privind protecția apelor de suprafață și a apelor subterane sau conservarea habitatelor și a speciilor care depind în mod direct de apă. Statele membre se asigură că aceste registre să fie întocmite în termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) Registrul sau registrele trebuie să includă toate corpurile de apă desemnate la articolul 7 alineatul (1) și toate zonele protejate care fac obiectul anexei IV.

(3) În fiecare district hidrografic, registrul sau registrele zonelor protejate trebuie revizuite și actualizate periodic.

Articolul 7

Apele utilizate la captarea apei potabile

(1) În cadrul fiecărui district hidrografic, statele membre identifică:

— toate corpurile de apă utilizate pentru captarea apei potabile destinate consumului uman, care furnizează în medie cel puțin 10 m³ pe zi sau deserveste cel puțin 50 de persoane și

— corpurile de apă destinate unei astfel de utilizări în viitor.

Statele membre monitorizează, în conformitate cu anexa V, corpurile de apă care, în conformitate cu anexa respectivă, furnizează în medie peste 100 m³ de apă pe zi.

(2) Pentru fiecare corp de apă identificat în aplicarea alineatului (1), statele membre se asigură de faptul că, pe lângă îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 4 în conformitate cu cerințele prezentei directive pentru corpurile de apă de suprafață, inclusiv cu standardele de calitate stabilite la nivel comunitar în temeiul articolului 16, apa obținută îndeplinește cerințele Directivei 80/778/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE, pe baza regimului prevăzut pentru tratarea apelor și în conformitate cu legislația comunitară.

(3) Statele membre asigură protecția necesară în cazul corpurilor de apă identificate pentru a preveni deteriorarea calității acestora, cu scopul de a reduce nivelul tratamentului de purificare necesar pentru producerea apei potabile. Statele membre pot stabili zone de protecție pentru corpurile de apă respective.

Articolul 8

Monitorizarea stării apelor de suprafață, a apelor subterane și a zonelor protejate

(1) Statele membre asigură elaborarea de programe de monitorizare a stării apelor cu scopul de a obține o viziune coerentă și completă asupra stării apelor din cadrul fiecărui district hidrografic:

— în cazul apelor de suprafață, aceste programe se referă la:

(i) volumul și nivelul sau rata debitului, în măsura în care acesta prezintă importanță pentru starea ecologică și chimică, și potențialul ecologic și

(ii) starea ecologică și chimică și potențialul ecologic;

▼B

- în cazul apelor subterane, aceste programe se referă la monitorizarea stării chimice și cantitative;
- în cazul zonelor protejate, programele de mai sus sunt completate cu specificațiile conținute în legislația comunitară pe baza căreia s-a stabilit fiecare zonă protejată.

(2) Aceste programe devin operaționale în termen de cel mult șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare. Monitorizarea respectivă se efectuează în conformitate cu cerințele stabilite în anexa V.

▼M2

(3) Se stabilesc specificațiile tehnice și metodele standardizate de analiză și monitorizare a stării apelor. Aceste măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, completând-o, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

▼B*Articolul 9***Recuperarea costurilor serviciilor legate de utilizarea apei**

(1) Statele membre iau în considerare principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, inclusiv a costurilor legate de mediu și de resurse, având în vedere analiza economică efectuată în conformitate cu anexa III și, în special, cu principiul „poluatorul plătește”.

Până în anul 2010, statele membre se asigură de faptul că:

- politica de stabilire a prețului apei constituie o motivație adecvată pentru ca utilizatorii să utilizeze resursele de apă în mod eficient, contribuind astfel la realizarea obiectivelor de mediu incluse în prezenta directivă;
- diferitele tipuri de destinații finale ale apei, clasificate cel puțin în funcție de sectorul industrial, gospodării și agricultură, contribuie în mod adecvat la recuperarea costurilor serviciilor de alimentare cu apă, pe baza analizei economice realizate în conformitate cu anexa III și luând în considerare principiul „poluatorul plătește”.

În acest sens, statele membre pot avea în vedere efectele sociale, ecologice și economice ale recuperării costurilor, precum și condițiile geografice și climatice existente în regiunea sau regiunile afectate.

(2) În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre raportează cu privire la măsurile prevăzute pentru punerea în aplicare a alineatului (1), care vor contribui la realizarea obiectivelor de mediu prevăzute de prezenta directivă, precum și cu privire la contribuția diferitelor tipuri de utilizări ale apei la recuperarea costurilor serviciilor legate de apă.

(3) Prezentul articol nu împiedică în nici un fel finanțarea anumitor măsuri de prevenire sau de remediere în vederea realizării obiectivelor prevăzute de prezenta directivă.

▼B

(4) Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive în cazul în care decid, pe baza practicilor stabilite, să nu aplice dispozițiile prevăzute la alineatul (1) a doua teză și, în acest sens, dispozițiile aplicabile prevăzute la alineatul (2) pentru o anumită activitate de utilizare a apei, dacă acest lucru nu repune în discuție scopurile prezentei directive și nu compromite realizarea acestor obiective. Statele membre includ în planurile de gestionare a districtului hidrografic motivele pentru care nu au aplicat în totalitate alineatul (1) a doua teză.

*Articolul 10***Abordarea combinată a surselor punctiforme și a surselor difuze**

(1) Statele membre se asigură că toate evacuările în apele de suprafață menționate la alineatul (2) sunt controlate în conformitate cu abordarea combinată prevăzută de prezentul articol.

(2) Statele membre asigură stabilirea și/sau punerea în aplicare:

- (a) a controlării emisiilor pe baza celor mai bune tehnici disponibile sau
- (b) a valorilor limită de emisie relevante sau
- (c) în cazul impacturilor difuze, a controalelor, inclusiv, dacă este necesar, a celor mai bune practici ecologice

prevăzute de

- Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾;
- Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽²⁾;
- Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽³⁾;
- directivele adoptate în temeiul articolului 16 din prezenta directivă;
- directivele enumerate în anexa IX;
- orice altă legislație comunitară relevantă,

în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare.

(3) În cazul în care un obiectiv sau un standard de calitate, întocmit în aplicarea prezentei directive, a directivelor enumerate în anexa IX sau a oricărei alte dispoziții legale comunitare, impune condiții mai stricte decât cele care rezultă din aplicarea alineatului (2), se stabilesc controale ale emisiilor mai stricte în consecință.

⁽¹⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

⁽²⁾ JO L 135, 30.5.1991, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15/CE a Comisiei (JO L 67, 7.3.1998, p. 29).

⁽³⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

*Articolul 11***Programul de măsuri**

(1) Pentru fiecare district hidrografic sau pentru acea parte a unui district hidrografic internațional situat pe teritoriul său, fiecare stat membru asigură întocmirea unui program de măsuri care să țină seama de rezultatele analizelor prevăzute la articolul 5, în vederea realizării obiectivelor stabilite la articolul 4. Aceste programe de măsuri se pot referi la măsurile care rezultă din legislația adoptată la nivel național și care acoperă întreg teritoriul unui stat membru. Dacă este necesar, un stat membru poate adopta măsuri aplicabile tuturor districtelor hidrografice și/sau acelor părți ale districtelor hidrografice internaționale care se află pe teritoriul său.

(2) Fiecare program de măsuri include măsurile „de bază” indicate la alineatul (3) și, dacă este necesar, măsuri „suplimentare”.

(3) Măsurile „de bază” constituie cerințele minime care trebuie respectate și includ:

(a) măsurile necesare pentru aplicarea legislației comunitare privind protecția apei, inclusiv măsurile necesare în cadrul legislației menționate la articolul 10 și în partea A din anexa VI;

(b) măsurile considerate adecvate în sensul articolului 9;

(c) măsurile care promovează utilizarea apei în mod eficient și durabil pentru a evita compromiterea realizării obiectivelor menționate la articolul 4;

(d) măsurile necesare pentru a îndeplini cerințele articolului 7, în special măsurile pentru conservarea calității apei, cu scopul de a reduce nivelul tratamentului de purificare necesar pentru obținerea apei potabile;

(e) măsurile de control al captărilor de apă dulce din apele de suprafață și din apele subterane și al îndiguirilor de apă dulce de suprafață, inclusiv întocmirea unui sau a mai multor registre privind activitățile de captare a apei și instituirea unei autorizații prealabile pentru captare și îndiguire a apei. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate. Statele membre pot scuti de efectuarea controalelor acele activități de captare și de îndiguire care nu au un impact semnificativ asupra stării apelor;

(f) controale, inclusiv obligativitatea unei autorizații prealabile pentru realimentarea sau sporirea artificială a corpurilor de apă subterane. Apa utilizată poate proveni din orice apă de suprafață sau subterană, cu condiția ca utilizarea acelei surse să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru acea sursă sau pentru acel corp de apă realimentat sau sporit. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

(g) pentru evacuările din surse punctiforme care pot cauza poluare, este necesară o reglementare prealabilă, cum ar fi interzicerea introducerii poluanților în apă sau o autorizație prealabilă ori o înregistrare pe baza unor norme generale obligatorii, care definesc controalele de emisie pentru poluanții respectivi, inclusiv controalele efectuate în conformitate cu articolele 10 și 16. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

▼B

- (h) pentru sursele difuze care pot cauza poluarea, măsuri destinate prevenirii sau controlului cantității de poluanți. Controalele pot fi structurate sub forma unei cerințe de reglementare prealabilă, de exemplu interzicerea introducerii poluanților în apă, o unei cerințe de autorizare prealabilă sau de înregistrare pe baza unor norme generale obligatorii, dacă legislația comunitară nu prevede o astfel de cerință. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;
- (i) pentru orice alt impact negativ semnificativ asupra stării apelor identificate în temeiul articolului 5 și al anexei II, în special, măsuri prin care condițiile hidromorfologice ale corpului de apă să permită atingerea stării ecologice necesare sau un potențial ecologic bun pentru corpurile de apă desemnate ca fiind artificiale sau puternic modificate. Controalele efectuate în acest scop pot lua forma unei cerințe de autorizare prealabilă sau a unei înregistrări pe baza unor norme generale obligatorii, dacă legislația comunitară nu prevede o astfel de cerință. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;
- (j) interzicerea evacuărilor directe de poluanți în apele subterane, sub rezerva următoarelor dispoziții:

Statele membre pot autoriza reinjectarea în același acvifer a apei utilizate în scopuri geotermale.

Specificând condițiile necesare, statele membre pot autoriza și:

- injectarea substanțelor cu conținut de apă care rezultă în urma operațiilor de exploatare și extragere a hidrocarburilor sau în urma activităților miniere, precum și injectarea apelor, din motive tehnice, în formațiunile geologice din care au fost extrase hidrocarburile sau alte substanțe sau în formațiunile geologice care, din motive naturale, sunt permanent inadecvate pentru alte întrebuințări. Aceste injectări nu conțin decât substanțele care rezultă din operațiile menționate anterior;
- reinjectarea apelor subterane pompate din mine și cariere sau care provin din activități de construcții sau de întreținere a lucrărilor de inginerie civilă;
- injectarea gazelor naturale sau a gazului petrolier lichefiat (GPL) în scopul depozitării, în formațiunile geologice care, din motive naturale, sunt permanent inadecvate pentru alte întrebuințări;

▼M4

- injectarea de fluxuri de dioxid de carbon în scopul stocării în formațiuni geologice care, din considerente naturale, sunt improprii în mod permanent altor utilizări, cu condiția ca astfel de injectări să se efectueze în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon⁽¹⁾ sau să fie excluse din domeniul de aplicare a respectivei directive în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din aceasta;

▼B

- injectarea gazelor naturale sau a gazului petrolier lichefiat (GPL) în scopul depozitării, în alte formațiuni geologice, dacă există o nevoie imperioasă de aprovizionare cu gaze și injectarea este efectuată astfel încât previne orice pericol prezent sau viitor de deteriorare a calității apelor subterane receptoare;

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114

▼B

- activități de construcție, inginerie civilă și lucrări publice, precum și alte activități similare pe sau în sol, care intră în contact cu apa subterană. În acest scop, statele membre pot stabili faptul că aceste activități trebuie considerate ca fiind autorizate, cu condiția să fie desfășurate în conformitate cu normele generale obligatorii elaborate de statele membre pentru activitățile respective;
- evacuările în scopuri științifice, de cantități mici de substanțe pentru caracterizarea, protecția și refacerea corpurilor de apă, aceste evacuări fiind limitate la cantitatea strict necesară pentru scopurile respective,

cu condiția ca aceste evacuări să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru respectivul corp de apă subterană;

- (k) în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 16, măsuri pentru eliminarea poluării apelor de suprafață cu substanțele enumerate în lista de substanțe prioritare adoptată în aplicarea articolului 16 alineatul (2) și pentru reducerea treptată a poluării cu alte substanțe care ar putea împiedica statele membre să realizeze obiectivele ecologice stabilite în articolul 4 pentru corpurile de apă de suprafață;
- (l) orice măsuri necesare pentru a preveni pierderile importante de poluanți din instalațiile tehnice și pentru a preveni și/sau reduce apariția poluării accidentale, de exemplu ca urmare a inundațiilor, în special prin intermediul sistemelor de detectare sau de avertizare a acestor evenimente, inclusiv, în cazul accidentelor care nu ar fi putut fi prevăzute, toate măsurile necesare pentru reducerea riscului pentru ecosistemele acvatice.

(4) Măsuri „suplimentare” sunt acele măsuri concepute și puse în aplicare pe lângă măsurile de bază cu scopul de a realiza obiectivele stabilite în temeiul articolului 4. Partea B a anexei VI conține o listă neexhaustivă a acestor măsuri.

Statele membre pot adopta, de asemenea, alte măsuri suplimentare pentru a spori gradul de protecție și pentru o îmbunătățire a apelor care fac obiectul prezentei directive, în special în cadrul aplicării acordurilor internaționale corespunzătoare menționate la articolul 1.

(5) Atunci când informațiile obținute din controale sau din alte surse arată că obiectivele menționate la articolul 4 pentru corpurile de apă nu pot fi realizate, statele membre se asigură că:

- se investighează cauzele posibilului eșec;
- permisele și autorizațiile relevante sunt examinate și, după caz, revizuite;
- programele de monitorizare sunt revizuite și modificate după caz și
- se elaborează măsurile suplimentare care pot fi necesare pentru realizarea obiectivelor respective, inclusiv, dacă este necesar, instituirea unor standarde de calitate a mediului mai stricte, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa V.

Atunci când cauzele respective sunt rezultatul unor cauze naturale sau situații de forță majoră excepționale sau care nu ar fi putut fi prevăzute, în special inundații puternice și perioade de secetă prelungită, statele membre pot stabili faptul că adoptarea măsurilor suplimentare este imposibilă, sub rezerva articolului 4 alineatul (6).

▼ B

(6) La punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alineatul (3), statele membre adoptă toate dispozițiile pentru a nu spori poluarea apelor marine. Fără a aduce atingere legislației existente, aplicarea măsurilor adoptate în temeiul alineatului (3) nu poate, sub nici o formă, duce, în mod direct sau indirect, la creșterea poluării apelor de suprafață. Această cerință nu se aplică în cazul în care ar duce la creșterea poluării mediului în ansamblu.

(7) Programele de măsuri sunt stabilite în termen de cel mult nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și toate măsurile devin operaționale în termen de cel mult 12 ani de la aceeași dată.

▼ M6

În ceea ce privește Mayotte, termenele prevăzute la primul paragraf sunt 22 decembrie 2015 și, respectiv, 22 decembrie 2018.

▼ B

(8) Programele de măsuri sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani. Toate măsurile noi sau revizuite elaborate în cadrul unui program actualizat devin operaționale în termen de cel mult trei ani de la data adoptării lor.

▼ M6

În ceea ce privește Mayotte, termenul prevăzut la primul paragraf este 22 decembrie 2021.

▼ B*Articolul 12***Probleme care nu pot fi tratate la nivelul unui stat membru**

(1) În cazul în care un stat membru identifică o problemă care are un impact asupra gestionării apelor sale, dar care nu poate fi rezolvată de către statul membru respectiv, acesta poate raporta problema Comisiei și oricărui alt stat membru interesat și poate formula recomandări cu privire la rezolvarea acesteia.

(2) Comisia răspunde tuturor rapoartelor sau recomandărilor statelor membre în termen de șase luni.

*Articolul 13***Planurile de gestionare a districtelor hidrografice**

(1) Statele membre se asigură că, pentru fiecare district hidrografic aflat în întregime pe teritoriul său, se elaborează un plan de gestionare.

(2) În cazul unui district hidrografic internațional situat în întregime pe teritoriul Comunității, statele membre asigură coordonarea acestuia, cu scopul de a elabora un singur plan internațional de gestionare a districtului hidrografic internațional. În absența unui astfel de plan, statele membre elaborează un plan de gestionare a districtului hidrografic care să acopere cel puțin acele părți ale districtului hidrografic internațional care se află pe teritoriul lor, în vederea realizării obiectivelor prezentei directive.

▼ B

(3) În cazul unui district hidrografic internațional care se întinde dincolo de granițele Comunității, statele membre depun eforturi pentru a elabora un singur plan de gestionare a districtului hidrografic și, dacă acest lucru nu este posibil, planul acoperă cel puțin acea porțiune a districtului hidrografic internațional care se află pe teritoriul statului membru respectiv.

(4) Planul de gestionare a districtului hidrografic cuprinde informațiile prezentate în detaliu în anexa VII.

(5) Planurile de gestionare a districtului hidrografic pot fi suplimentate prin elaborarea unor programe și planuri de gestionare mult mai detaliate, pentru un sub-bazin, un sector, o problemă sau un tip de apă, care să abordeze aspectele particulare ale gestionării apelor respective. Punerea în aplicare a acestor măsuri nu scutește statele membre de la îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul celorlalte dispoziții ale prezentei directive.

(6) Planurile de gestionare a districtului hidrografic sunt publicate în termen de cel mult nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

▼ M6

În ceea ce privește Mayotte, termenul prevăzut la primul paragraf este 22 decembrie 2015.

▼ B

(7) Planurile de gestionare a districtului hidrografic sunt revizuite și actualizate în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani.

▼ M6

În ceea ce privește Mayotte, termenul prevăzut la primul paragraf este 22 decembrie 2021.

▼ B*Articolul 14***Informarea și consultarea publicului**

(1) Statele membre încurajează participarea activă a tuturor părților interesate de punerea în aplicare a prezentei directive, în special de elaborarea, revizuirea și actualizarea planurilor de gestionare a districtului hidrografic. Statele membre se asigură că, pentru fiecare district hidrografic, publică și pune la dispoziția publicului, inclusiv a utilizatorilor, pentru comentarii:

- (a) un calendar și un program de lucru pentru elaborarea planului, inclusiv declararea măsurilor care trebuie luate în materie de consultare, cu cel puțin trei ani înainte de începutul perioadei de referință a planului;
- (b) o sinteză provizorie a problemelor importante identificate în legătură cu bazinul hidrografic în materie de gestionare a apelor, cu cel puțin doi ani înainte de începutul perioadei de referință a planului;

▼B

- (c) un proiect al planului de gestionare a districtului hidrografic, cu cel puțin un an înainte de începutul perioadei de referință a planului;

La cerere, sunt puse la dispoziție documentele de referință și informațiile utilizate la elaborarea proiectului planului de gestionare.

- (2) Statele membre prevăd un termen de cel puțin șase luni pentru formularea în scris a observațiilor cu privire la aceste documente, pentru a permite o consultare și o participare active.

- (3) Alineatele (1) și (2) se aplică și versiunii actualizate a planului.

*Articolul 15***Notificarea**

- (1) Statele membre trimit copii ale planurilor de gestionare a districtului hidrografic și ale tuturor actualizărilor ulterioare Comisiei și celorlalte state membre interesate în termen de trei luni de la data publicării acestora:

- (a) pentru districtele hidrografice aflate în totalitate pe teritoriul unui stat membru, toate planurile de gestionare care acoperă teritoriul național respectiv și care au fost publicate în conformitate cu articolul 13;

- (b) pentru districtele hidrografice internaționale, cel puțin cea parte a planului de gestionare care acoperă teritoriul statului membru.

- (2) Statele membre prezintă rapoarte de sinteză privind:

— analizele cerute în temeiul articolului 5 și

— programele de monitorizare menționate la articolul 8,

realizate în scopul primului plan de gestionare a districtului hidrografic, în termen de trei luni de la data finalizării acestora.

- (3) În termen de trei ani de la data publicării fiecărui plan de gestionare a districtului hidrografic sau a fiecărei versiuni actualizate în temeiul articolului 13, statele membre prezintă un raport interimar care descrie progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului de măsuri prevăzut.

Articolul 16

Strategii de combatere a poluării apei

(1) Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri speciale împotriva poluării apelor cu poluanți individuali sau cu grupuri de poluanți care prezintă un risc important pentru sau prin intermediul mediului acvatic, inclusiv riscuri pentru apele utilizate la captarea apei potabile. Măsurile trebuie să urmărească reducerea treptată a acestor poluanți și, pentru substanțele prioritare cu un grad ridicat de risc definite la articolul 2 alineatul (30), trebuie să urmărească stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor. Aceste măsuri sunt adoptate pe baza propunerilor prezentate de Comisie în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat.

(2) Comisia prezintă o propunere de stabilire a unei liste a substanțelor prioritare selectate dintre substanțele care prezintă un risc semnificativ pentru sau prin intermediul mediului acvatic. Prioritățile referitoare la măsurile care trebuie luate cu privire la aceste substanțe se stabilesc pe baza riscului pentru sau prin intermediul mediului acvatic, prin:

- (a) evaluarea riscului în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽²⁾ și Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau
- (b) evaluare specifică în funcție de risc [în conformitate cu metodologia stabilită de Regulamentul (CEE) nr. 793/93], axată exclusiv pe ecotoxicitatea acvatică și pe toxicitatea pentru om prin intermediul mediului acvatic.

Dacă este necesar în vederea respectării calendarului stabilit la alineatul (4), prioritățile referitoare la măsurile care trebuie luate cu privire la aceste substanțe se stabilesc pe baza riscului pentru sau prin intermediul mediului acvatic, determinat printr-o procedură simplificată de evaluare în funcție de risc, pe baza principiilor științifice, luând în considerare:

- datele referitoare la pericolul intrinsec al substanței respective și, în special, la ecotoxicitatea acvatică și toxicitatea sa pentru om prin intermediul căilor de expunere acvatice;
- date obținute din monitorizarea contaminării mediului pe scară extinsă și
- alți factori dovediți care pot indica posibilitatea unei contaminări extinse a mediului, cum ar fi volumul de producție sau volumul utilizat al substanței în cauză și tipurile de utilizare.

(3) Propunerea Comisiei identifică, de asemenea, substanțele periculoase prioritare. La identificarea acestor substanțe, Comisia ia în considerare selectarea substanțelor cu grad de risc, efectuată în legislația comunitară relevantă privind substanțele periculoase sau în acordurile internaționale relevante.

(4) În termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, cel puțin o dată la șase ani, Comisia revizuește lista adoptată a substanțelor prioritare și prezintă, dacă este necesar, propuneri.

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/47/CE (JO L 191, 7.7.1998, p. 50).

⁽³⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

▼B

(5) La pregătirea propunerii, Comisia ia în considerare recomandările Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu, ale statelor membre, ale Parlamentului European, ale Agenției Europene de Mediu, ale programelor de cercetare comunitară, ale organizațiilor internaționale din care face parte Comunitatea, ale organizațiilor de afaceri europene, inclusiv cele care reprezintă întreprinderile mici și mijlocii, ale organismelor europene în domeniul mediului, precum și de alte informații pertinente care îi sunt aduse la cunoștință.

(6) Pentru substanțele prioritare, Comisia prezintă propuneri de măsuri de control pentru:

- reducerea progresivă a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe în cauză și, în special;
- stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe identificate în conformitate cu alineatul (3), inclusiv un calendar adecvat. Calendarul nu depășește o perioadă de 20 de ani după data adoptării acestor propuneri de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

În acest scop, Comisia identifică nivelul și combinația adecvate, rentabile și proporționale ale produselor și procedeele atât pentru sursele punctiforme, cât și pentru sursele difuze și ia în considerare valorile limită uniforme ale emisiilor, în vigoare pe întreg teritoriul Comunității în ceea ce privește controalele procedeele. Dacă este necesar, acțiunea la nivel comunitar privind controalele aplicabile procedeele poate fi organizată pe sectoare. În cazul în care controalele produselor includ o revizuire a autorizațiilor relevante eliberate în aplicarea Directivei 91/414/CEE și a Directivei 98/8/CE, aceste revizurii sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile directivelor respective. Fiecare propunere de control specifică normele de revizuire, actualizare și evaluare a eficienței acestora.

(7) Comisia prezintă propuneri privind standardele de calitate aplicabile concentrațiilor substanțelor prioritare în apele de suprafață, sedimente sau biota.

(8) În conformitate cu alineatele (6) și (7), Comisia prezintă propuneri și, cel puțin pentru controlul emisiilor din surse punctiforme și pentru standarde de calitate a mediului, în termen de doi ani de la data includerii substanței respective pe lista de substanțe prioritare. Pentru substanțele incluse pe prima listă de substanțe prioritare, în absența unui acord la nivel comunitar după șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, statele membre stabilesc standarde de calitate a mediului aplicabile acestor substanțe în toate apele de suprafață afectate de evacuările acestor substanțe, precum și de limitarea principalelor surse ale acestor evacuări, bazate, între altele, pe analiza tuturor opțiunilor tehnice de reducere. Pentru substanțele incluse ulterior pe lista substanțelor prioritare, în absența unui acord la nivel comunitar, statele membre iau aceste măsuri după cinci ani de la data includerii pe listă.

(9) Comisia poate elabora strategii de combatere a poluării apei cu orice alt poluant sau grup de poluanți, inclusiv de combatere a poluării accidentale.

▼B

(10) La elaborarea propunerilor sale menționate la alineatele (6) și (7), Comisia revizuește, de asemenea, toate directivele enumerate în anexa IX. În termenul prevăzut la alineatul (8), Comisia propune revizuirea controalelor stabilite în anexa IX pentru toate substanțele care figurează pe lista substanțelor prioritare și propune măsurile adecvate, inclusiv posibila abrogare a controalelor, prevăzută în anexa IX pentru toate celelalte substanțe.

Orice control prevăzut în anexa IX pentru care se propune o revizuire se abrogă la data intrării în vigoare a acestei revizuiți.

(11) Lista substanțelor prioritare pentru substanțele menționate la alineatele (2) și (3), propusă de Comisie, devine, după adoptarea de către Parlamentul European și Consiliu, anexa X la prezenta directivă. Revizuirea listei menționate la alineatul (4) va face obiectul aceleiași proceduri.

*Articolul 17***Strategii de prevenire și control ale poluării apelor subterane**

(1) Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri speciale pentru prevenirea și controlul poluării apelor subterane. Aceste măsuri urmăresc realizarea obiectivului referitor la o bună stare a apelor subterane din punct de vedere chimic în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (b) și sunt adoptate de Comisie, pe baza propunerii prezentate în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat.

(2) La propunerea măsurilor, Comisia ia în considerare analiza efectuată în conformitate cu articolul 5 și anexa II. Aceste măsuri sunt propuse mai devreme, dacă informațiile sunt disponibile și includ:

- (a) criteriile pentru evaluarea stării bune a apelor subterane din punct de vedere chimic, în conformitate cu anexa II punctul 2.2 și anexa V punctele 2.3.2 și 2.4.5;
- (b) criteriile pentru identificarea unor tendințe de creștere semnificativă și durabilă și pentru definirea punctelor de pornire a inversării tendințelor, care să fie utilizate în conformitate cu anexa V punctul 2.4.4.

(3) Măsurile care rezultă din aplicarea alineatului (1) sunt incluse în programele de măsuri impuse în aplicarea articolului 11.

(4) În absența criteriilor adoptate la nivel comunitar în temeiul alineatului (2), statele membre stabilesc criteriile adecvate în termen de cel mult cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(5) În absența criteriilor adoptate la nivel comunitar în temeiul alineatului (4), inversarea tendințelor va avea ca punct de pornire cel mult 75 % din nivelul de calitate stabilit în legislația comunitară în vigoare aplicabilă apelor subterane.

*Articolul 18***Raportul Comisiei**

(1) Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

▼B

- (2) Raportul include cel puțin următoarele elemente:
- (a) o analiză a progresului obținut în punerea în aplicare a prezentei directive;
 - (b) o prezentare a stării apelor de suprafață și a apelor subterane în Comunitate, efectuată în coordonare cu Agenția Europeană de Mediu;
 - (c) o trecere în revistă a planurilor de gestionare a districtului hidrografic, înaintate în aplicarea articolului 15, inclusiv sugestii pentru îmbunătățirea planurilor viitoare;
 - (d) un rezumat al răspunsului primit de fiecare dintre rapoartele sau recomandările înaintate Comisiei de către statele membre în aplicarea articolului 12;
 - (e) un rezumat al tuturor propunerilor, măsurilor de control și strategiilor elaborate în aplicarea articolului 16;
 - (f) un rezumat al răspunsurilor primite la observațiile formulate de Parlamentul European și Consiliu pe marginea rapoartelor de punere în aplicare anterioare.
- (3) Comisia publică și un raport privind progresul înregistrat la punerea în aplicare, pe baza rapoartelor de sinteză pe care statele membre le prezintă în temeiul articolului 15 alineatul (2), pe care îl înaintează Parlamentului European și statelor membre în termen de cel mult doi ani de la datele menționate la articolele 5 și 8.
- (4) În termen de trei ani de la data publicării fiecărui raport prevăzut la alineatul (1), Comisia publică un raport interimar care descrie progresul înregistrat la punerea în aplicare, pe baza rapoartelor interimare ale statele membre, prevăzute la articolul 15 alineatul (3). Acest raport este prezentat Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Atunci când este oportun, Comisia convoacă, în conformitate cu ciclul de raportare, o conferință a părților interesate de politica comunitară în domeniul apelor, la care participă toate statele membre, pentru a face comentarii pe marginea rapoartelor de punere în aplicare întocmite de Comisie și pentru a face schimb de experiență.

La această conferință ar trebui să participe și reprezentanți ai autorităților competente, ai Parlamentului European, ai ONG-urilor, ai partenerilor sociali și economici, ai organizațiilor consumatorilor, oameni de știință și alți experți.

*Articolul 19***Planuri pentru viitoare măsuri comunitare**

- (1) O dată pe an, Comisia prezintă comitetului menționat la articolul 21, în scopuri informative, un plan orientativ de măsuri cu impact asupra legislației în domeniul apei, pe care intenționează să o propună în viitorul apropiat, inclusiv măsurile care derivă din propuneri, măsurile de control și strategiile elaborate în aplicarea articolului 16. Comisia prezintă primul plan orientativ în termen de cel mult doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (2) Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult 19 ani de la data intrării sale în vigoare și propune orice modificare considerată necesară.

▼M2*Articolul 20***Adaptările tehnice ale directivei**

(1) Anexele I și III, precum și punctul 1.3.6 din anexa V pot fi adaptate la progresul tehnic și științific având în vedere termenii menționați la articolul 13 pentru revizuirea și actualizarea planurilor de management al bazinelor hidrografice. Aceste măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

Dacă este necesar, Comisia poate adopta orientări pentru aplicarea anexelor II și V în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) În scopul transmiterii și al prelucrării datelor, inclusiv a datelor statistice și cartografice, pot fi adoptate formate tehnice, în sensul alineatului (1), în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

*Articolul 21***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

▼B*Articolul 22***Abrogări și dispoziții tranzitorii**

(1) Următoarele directive și decizii se abrogă după șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive:

- Directiva 75/440/CEE din 16 iunie 1975 privind cerințele de calitate pentru apa de suprafață destinată preparării apei potabile în statele membre ⁽¹⁾;
- Decizia 77/795/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1977 de stabilire a unei proceduri comune pentru schimbul de informații privind calitatea apei dulci de suprafață de pe teritoriul Comunității ⁽²⁾;
- Directiva 79/869/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1979 privind metodele de măsurare și frecvența prelevării de probe și a analizării apei de suprafață destinate preparării apei potabile în statele membre ⁽³⁾.

⁽¹⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 26. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE.

⁽²⁾ JO L 334, 24.12.1997, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽³⁾ JO L 271, 29.10.1979, p. 44. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

▼B

(2) Următoarele directive se abrogă în termen de treisprezece ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive:

- Directiva 78/659/CEE a Consiliului din 18 iulie 1978 privind calitatea apelor dulci care trebuie să fie protejate sau îmbunătățite pentru a se întreține viața piscicolă ⁽¹⁾;
- Directiva 79/923/CEE a Consiliului din 30 octombrie 1979 privind cerințele de calitate pentru apele conchilicole ⁽²⁾;
- Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase;
- Directiva 76/464/CEE, cu excepția articolului 6, care este abrogat la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(3) Următoarele dispoziții tranzitorii se aplică Directivei 76/464/CEE:

- (a) lista substanțelor prioritare adoptată în temeiul articolului 16 din prezenta directivă înlocuiește lista de substanțe prioritare din comunicarea Comisiei adresată Consiliului din 22 iunie 1982;
- (b) în sensul articolului 7 din Directiva 76/464/CEE, statele membre pot aplica principiile prevăzute de prezenta directivă pentru identificarea problemelor de poluare și a substanțelor care le determină, stabilirea standardelor de calitate și adoptarea măsurilor.

(4) Obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 și standardele ecologice de calitate a mediului stabilite în anexa IX și în aplicarea articolului 16 alineatul (7), precum și de către statele membre în cadrul anexei V pentru substanțele care nu figurează pe lista substanțelor prioritare și în aplicarea articolului 16 alineatul (8), în ceea ce privește substanțele prioritare pentru care nu există încă standarde comunitare, sunt considerate ca standarde de calitate a mediului în sensul articolului 2 punctul 7 și articolului 10 din Directiva 96/61/CE.

(5) Atunci când o substanță indicată pe lista substanțelor prioritare adoptată în cadrul articolului 16 nu figurează în anexa VIII la prezenta directivă sau în anexa III la Directiva 96/61/CE, aceasta trebuie adăugată pe această listă.

(6) În cazul corpurilor de apă de suprafață, obiectivele de mediu stabilite în cadrul primului plan de gestionare a districtului hidrografic, impus de prezenta directivă, determină cel puțin standarde de calitate la fel de stricte sau mai stricte decât cele prevăzute de Directiva 76/464/CEE.

Articolul 23

Sancțiuni

Statele membre determină regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în aplicarea prezentei directive. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽²⁾ JO L 281, 10.11.1979, p. 47. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE.

▼B*Articolul 24***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 decembrie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

*Articolul 26***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXA I

**INFORMAȚII NECESARE PENTRU LISTA AUTORITĂȚILOR
COMPETENTE**

În aplicarea articolului 3 alineatul (8), statele membre furnizează următoarele informații pentru toate autoritățile competente din cadrul fiecăreia dintre districtele sale hidrografice, precum și din acea porțiune a districtului hidrografic care se află pe teritoriul lor.

- (i) **Denumirea și adresa autorității competente** – denumirea și adresa oficială a autorității definite în aplicarea articolului 3 alineatul (2).
- (ii) **Zona geografică a districtului hidrografic** – denumirea principalelor râuri din districtul hidrografic, precum și o descriere precisă a granițelor districtului hidrografic. Pe cât posibil, aceste informații trebuie comunicate într-un format care să permită introducerea lor într-un sistem de informații geografice (GIS) și/sau în sistemul de informații geografice al Comisiei (GISCO).
- (iii) **Statutul juridic al autorității competente** – indicarea statutului juridic al autorității competente și, dacă este necesar, un rezumat sau o copie a statutului acesteia, a actului de constituire sau a unui document legal echivalent.
- (iv) **Responsabilități** – descrierea responsabilităților juridice și administrative ale fiecărei autorități competente și a rolului acestora în cadrul fiecărui district hidrografic.
- (v) **Apartenență** – când autoritatea competentă funcționează ca organ de coordonare pentru alte autorități competente, este necesară o listă cu aceste autorități, însoțită de un rezumat al relațiilor instituționale stabilite pentru asigurarea coordonării.
- (vi) **Relații internaționale** – când un district hidrografic se întinde pe teritoriul mai multor state membre sau pe teritoriul unei țări terțe, este necesar un rezumat al relațiilor instituționale stabilite pentru asigurarea coordonării.

ANEXA II

(1) APELE DE SUPRAFAȚĂ

1.1. Caracterizarea tipurilor de corpuri de apă de suprafață

Statele membre identifică situația și granițele corpurilor de apă de suprafață și efectuează o caracterizare inițială a acestor corpuri în conformitate cu metodologia descrisă în continuare. În vederea acestei caracterizări, statele membre pot grupa corpurile de apă de suprafață.

- (i) Corpurile de apă de suprafață din interiorul unui district hidrografic sunt definite ca aparținând uneia dintre următoarele categorii de ape de suprafață – râuri, lacuri, ape de tranziție sau de coastă – sau ca fiind corpuri de apă de suprafață artificiale sau corpuri de apă de suprafață puternic modificate.
- (ii) Pentru fiecare categorie de ape de suprafață, corpurile de apă de suprafață din cadrul districtului hidrografic respectiv sunt clasificate în funcție de tip. Aceste tipuri sunt definite fie pe baza „sistemului A”, fie pe baza „sistemului B”, definite la punctul 1.2.
- (iii) Dacă se utilizează sistemul A, corpurile de apă de suprafață din interiorul districtului hidrografic sunt mai întâi repartizate în ecoregiuni în conformitate cu ariile geografice definite la punctul 1.2 și indicate pe harta corespunzătoare din anexa XI. Corpurile de apă din fiecare ecoregiune sunt apoi repartizate pe tipuri de ape de suprafață în funcție de descriptorii indicați în tabelele pentru sistemul A.
- (iv) Dacă se utilizează sistemul B, statele membre trebuie să obțină cel puțin același nivel de clasificare pe care l-ar obține folosind sistemul A. În mod corespunzător, corpurile de apă de suprafață din districtul hidrografic sunt clasificate pe tipuri utilizând valorile pentru descriptorii obligatorii și pentru acei descriptori sau acele combinații de descriptori opționali care sunt necesari pentru a se asigura îndeplinirea condițiilor de referință biologice specifice fiecărui tip.
- (v) Pentru corpurile de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate, repartizarea se efectuează în conformitate cu descriptorii pentru acea categorie de ape de suprafață care este cea mai apropiată de corpul de apă de suprafață artificial sau puternic modificat respectiv.
- (vi) Statele membre prezintă Comisiei o hartă sau hărți (în format SIG) a situației geografice a tipurilor corespunzătoare nivelurilor de clasificare cerute pe baza sistemului A.

1.2. Ecoregiuni și tipuri de corpuri de apă de suprafață

1.2.1. Râuri

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Ecoregiuni ilustrate pe harta A din anexa XI
Tip	<p>Tipologia altitudinii</p> <p>întâ: > 800 m</p> <p>altitudine medie: 200 - 800 m</p> <p>zonă depresionară: < 200 m</p> <p>Tipologia dimensiunii pe baza zonei de captare</p> <p>mică: 10 – 100 km²</p> <p>medie: > 100 – 1 000 km²</p> <p>mare: > 1 000 – 10 000 km²</p> <p>foarte mare: > 10 000 km²</p>

▼ **B**

Tipologie stabilită	Descriptori
	Geologie calcaroasă silicioasă organică
<i>Sistemul B</i>	
Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile râului sau ale unui tronson al râului și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	altitudine latitudine longitudine geologie dimensiune
Factori opționali	distanța față de izvoare energia debitului (în funcție de debit și de pantă) lățimea medie a cursului de apă adâncimea medie a cursului de apă panta medie a cursului de apă forma și structura patului principal al râului categoria debitului râului forma văii transportul materialelor solide capacitatea de neutralizare a acizilor compoziția medie a substraturilor cloruri gama de temperaturi ale aerului temperatura medie a aerului precipitații

1.2.2. Lacuri

<i>Sistemul A</i>	
Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Ecoregiuni ilustrate pe harta A din anexa XI
Tip	<p>Tipologia altitudinii</p> <p>zonă depresionară înaltă: > 800 m altitudine medie: 200 - 800 m zonă depresionară: < 200 m</p> <p>Tipologia adâncimii pe baza adâncimii medii</p> <p>< 3 m 3-15 m > 15 m</p> <p>Tipologia dimensiunii pe baza suprafeței</p> <p>0,5-1 km² 1-10 km² 10-100 km² > 100 km²</p> <p>Geologie calcaroasă silicioasă organică</p>

▼ **B***Sistemul B*

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile lacului și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	altitudine latitudine longitudine adâncime geologie dimensiune
Factori opționali	adâncimea medie a apei forma lacului timpul de rezidență temperatura medie a aerului interval de temperatura a aerului caracteristici de amestec (de exemplu, monomictic, dimictic, polimictic) capacitatea de neutralizare a acizilor situația de fond a nutrienților compoziția substraturilor medii fluctuația nivelului apei

1.2.3. Ape de tranziție

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Următoarele ecoregiuni identificate pe harta B din anexa XI: Marea Baltică Marea Barents Marea Norvegiei Marea Nordului Oceanul Atlantic de Nord Marea Mediteraneană
Tip	Pe baza salinității anuale medii < 0,5 ‰: apă dulce 0,5 - < 5 ‰: oligominerală 5 - < 18 ‰: mezominerală 18 - < 30 ‰: poliminerală 30 - < 40 ‰: euminerală Pe baza scalei medii a mareelor < 2 m: micromaree 2 – 4 m: mezomaree > 4 m: macromaree

▼B*Sistemul B*

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apei de tranziție și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	latitudine longitudine scala marelor salinitate
Factori opționali	adâncime viteza curentului expunerea la valuri timpul de rezidență temperatura medie a apei caracteristici de amestecare turbiditate compoziția medie a substraturilor formă scala temperaturilor apei

1.2.4. Ape de coastă

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Următoarele ecoregiuni identificate pe harta B din anexa XI: Marea Baltică Marea Barents Marea Norvegiei Marea Nordului Oceanul Atlantic de Nord Marea Mediteraneană
Tip	Pe baza salinității medii anuale < 0,5 ‰: apă dulce 0,5 - < 5 ‰: oligominerală 5 - < 18 ‰: mezominerală 18 - < 30 ‰: poliminerală 30 - < 40 ‰: euminerală Pe baza adâncimii medii ape puțin adânci: < 30 m intermediare: (30 – 200 m) adânci: > 200 m

Sistemul B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apelor de coastă și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	latitudine longitudine scala marelor salinitate

▼B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apelor de coastă și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori opționali	viteza curentului expunerea la valuri temperatura medie a apei caracteristici de amestecare turbiditate timpul de retenție (al golfurilor închise) compoziția medie a substraturilor scala temperaturilor apei

1.3. Stabilirea condițiilor de referință specifice pentru tipurile de corpuri de apă de suprafață

- (i) Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață caracterizat în conformitate cu punctul 1.1, se stabilesc condiții fizico-chimice și hidromorfologice specifice care reprezintă valorile elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice menționate la punctul 1.1 din anexa V pentru tipul respectiv de corp de apă de suprafață cu o stare ecologică foarte bună, în conformitate cu tabelul adecvat de la punctul 1.2 din anexa V. Se stabilesc condiții de referință biologice specifice reprezentând valorile elementelor calitative biologice menționate la punctul 1.1 din anexa V pentru tipul respectiv de corp de apă de suprafață cu o stare ecologică foarte bună, în conformitate cu tabelul adecvat de la punctul 1.2 din anexa V.
- (ii) La aplicarea procedurii prevăzute de prezentul punct pentru corpurile de apă de suprafață puternic modificate sau artificiale, trimerile la starea ecologică foarte bună sunt interpretate ca trimerile la potențialul ecologic maxim definit în tabelul 1.2.5 din anexa V. Valorile potențialului ecologic maxim pentru corpurile de apă sunt revizuite la fiecare șase ani.
- (iii) În sensul punctului (i) și (ii), condițiile specifice fiecărui tip și condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip pot avea fie o bază spațială, fie un model sau pot deriva dintr-o combinație a acestor metode. Dacă aceste metode nu pot fi utilizate, statele membre pot solicita opinia unui expert pentru a stabili aceste condiții. La definirea stării ecologice foarte bune în raport cu concentrațiile anumitor poluanți sintetici, limitele de detecție sunt cele care pot fi obținute în conformitate cu tehnicile disponibile la momentul la care trebuie stabilite condițiile specifice fiecărui tip.
- (iv) Pentru condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip, bazate pe criterii spațiale, statele membre elaborează o rețea de referință pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață. Rețeaua conține un număr suficient de situri în stare foarte bună pentru a oferi un nivel de încredere suficient cu privire la valorile prevăzute pentru condițiile de referință, dată fiind variabilitatea valorilor elementelor calitative care corespund unei stări ecologice foarte bune pentru respectivul tip de corp de apă de suprafață și tehnicile bazate pe modele care trebuie aplicate conform punctului (v).
- (v) Condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip, bazate pe modele, pot fi stabilite utilizând fie modele de prognoză, fie metode de reconstituire prin calcul. Metodele utilizează date istorice, date paleologice și alte date disponibile și oferă un nivel de încredere suficient cu privire la valorile condițiilor de referință pentru a garanta coerența și valabilitatea condițiilor astfel stabilite pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață.

▼B

- (vi) Dacă este imposibilă stabilirea unor condiții de referință specifice valabile pentru un element calitativ aparținând unui tip de corpuri de apă de suprafață, având în vedere gradul ridicat de variabilitate naturală a elementului respectiv și nu doar ca urmare a variațiilor sezoniere, elementul respectiv poate fi exclus de la evaluarea stării ecologice pentru tipul de apă de suprafață respectiv. În acest caz, statele membre indică motivul excluderii în planul de gestionare a districtului hidrografic.

1.4. Identificarea presiunilor

Statele membre colectează și actualizează informații referitoare la tipul și la amploarea presiunilor antropice importante care pot apărea în corpurile de apă de suprafață din fiecare district hidrografic, în special:

Estimarea și identificarea poluărilor semnificative din surse punctiforme, în special cu substanțele enumerate în anexa VIII, care rezultă din instalațiile și activitățile urbane, industriale, agricole și de alt tip, bazate, între altele, pe informații adunate în temeiul:

(i) articolelor 15 și 17 din Directiva 91/271/CEE;

(ii) articolelor 9 și 15 din Directiva 96/61/CE ⁽¹⁾

și, în cadrul planului inițial de gestionare a districtului hidrografic:

(iii) articolul 11 din Directiva 76/464/CEE și

(iv) Directivele 75/440/CE, 76/160/CEE ⁽²⁾, 78/659/CEE și 79/923/CEE ⁽³⁾.

Estimarea și identificare poluărilor semnificative din sursele difuze, în special cu substanțele enumerate în anexa VIII, care rezultă din instalațiile și activitățile urbane, industriale, agricole și de alt tip, bazate, între altele, pe informații adunate în temeiul:

(i) articolelor 3, 5 și 6 din Directiva 91/676/CEE ⁽⁴⁾;

(ii) articolelor 7 și 17 din Directiva 91/414/CEE;

(iii) Directivei 98/8/CE

și, în cadrul planului inițial de gestionare a districtului hidrografic:

(iv) Directivele 75/440/CEE, 76/160/CEE, 76/464/CEE, 78/659/CEE și 79/923/CEE.

Estimarea și identificarea captărilor importante de apă pentru utilizări urbane, industriale și agricole și de alt tip, inclusiv variațiile sezoniere și cererea anuală totală, precum și pierderile de apă din rețelele de distribuție.

Estimarea și identificarea impactului regularizării semnificative a debitului de apă, inclusiv transferul și devierea apei, asupra caracteristicilor generale ale debitului și asupra echilibrului hidrologic.

Identificarea modificărilor morfologice importante aduse corpurilor de apă.

Estimarea și identificarea celorlalte impacturi antropice importante asupra stării apelor de suprafață și

Estimarea structurilor de utilizare a terenurilor, inclusiv identificarea principalelor zone urbane, industriale și agricole și, după caz, a zonelor de pescuit și a pădurilor.

⁽¹⁾ JO L 135, 30.5.1991, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/15/CE (JO L 67, 7.3.1998, p. 29).

⁽²⁾ JO L 31, 5.2.1976, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽³⁾ JO L 281, 10.11.1979, p. 47. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁽⁴⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

▼B**1.5. Evaluarea impactului**

Statele membre evaluează comportamentul apei de suprafață la presiunile menționate anterior.

Statele membre utilizează informațiile colectate conform descrierii anterioare și orice alte informații pertinente, inclusiv datele de monitorizare a mediului existente, pentru a efectua o evaluare a probabilității ca un corp de apă de suprafață din districtul hidrografic respectiv să nu îndeplinească obiectivele de calitate a mediului stabilite pentru corpurile respective în temeiul articolului 4.

Pentru corpurile identificate ca prezentând un risc de nerespectare a obiectivelor de calitate a mediului, se efectuează, dacă este necesar, o caracterizare suplimentară pentru a optimiza concepția programelor de monitorizare cerute în temeiul articolului 8 și a programelor de măsuri cerute în temeiul articolului 11.

(2) APE SUBTERANE**2.1. Caracterizare inițială**

Statele membre efectuează o caracterizare inițială a tuturor corpurilor de apă subterană pentru a evalua utilizările acestora și măsura în care există riscul ca acestea să nu îndeplinească obiectivele stabilite pentru fiecare corp de apă subterană în conformitate cu articolul 4. În vederea acestei caracterizări inițiale, statele membre pot grupa corpurile de apă subterană în categorii. Această analiză poate utiliza datele hidrologice, geologice, pedologice existente, datele referitoare la utilizarea terenurilor, evacuări, captări și alte date, dar trebuie să definească:

- situarea și granițele corpului sau corpurilor de apă subterană;
- presiunile la care pot fi supuse corpurile de apă, inclusiv:
 - sursele difuze de poluare;
 - sursele punctiforme de poluare;
 - captarea;
 - realimentarea artificială;
- caracterul general al straturilor superioare în zona de captare din care se realimentează corpul de apă subterană;
- acele corpuri de apă subterană pentru care există ecosisteme terestre sau de apă de suprafață direct dependente.

2.2. Caracterizare suplimentară

Pe baza acestei caracterizări inițiale, statele membre efectuează o caracterizare suplimentară a acelor corpuri sau grupuri de corpuri de apă care au fost identificate ca prezentând un risc pentru a stabili o evaluare mai precisă a importanței acestui risc și pentru a identifica orice măsură necesară în temeiul articolului 11. În consecință, această caracterizare trebuie să cuprindă informații pertinente cu privire la impactul activității umane și, dacă este necesar, informații pertinente referitoare la:

- caracteristicile geologice ale corpului de apă subterană, inclusiv întinderea și tipul unităților geologice;
- caracteristicile hidrogeologice ale corpului de apă subterană, inclusiv conductivitatea hidrolică, porozitatea și gradul de închidere;
- caracteristicile depozitelor superficiale și ale solurilor din zona de captare din care corpul de apă subterană se realimentează, inclusiv grosimea, porozitatea, conductivitatea hidrolică, precum și proprietățile absorbante ale depozitelor și solurilor;
- caracteristicile de stratificare ale apei subterane din corpul de apă subterană;

▼B

- un inventar al sistemelor de suprafață asociate, inclusiv ecosistemele terestre și corpurile de apă de suprafață cu care corpul de apă subterană este în legătură dinamică;
- estimările direcțiilor și a ratelor de schimb de apă între corpul de apă subterană și sistemele de suprafață asociate;
- date suficiente pentru a calcula rata medie anuală pe termen lung a realimentărilor generale;
- caracterizarea compoziției chimice a apelor subterane, inclusiv specificarea contribuțiilor activităților umane. Statele membre pot utiliza tipologii pentru caracterizarea apelor subterane la stabilirea nivelurilor naturale pentru aceste corpuri de apă subterană.

2.3. Analiza impactului activității umane asupra apelor subterane

Pentru acele corpuri de apă subterană care traversează granițele între două sau mai multe state membre sau care sunt identificate pe baza caracterizării inițiale efectuate în conformitate cu punctul 2.1 ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele stabilite pentru fiecare corp de apă în temeiul articolului 4, pentru fiecare corp de apă subterană se colectează și se actualizează, dacă este necesar, următoarele informații:

- (a) amplasamentul punctelor în corpul de apă subterană utilizate la captarea apei, cu excepția:
 - punctelor de captare a apei din care se obține o medie mai mică de 10 m³ pe zi sau
 - punctelor de captare a apei destinate consumului uman din care se obține o medie mai mică de 10 m³ pe zi sau care deservesc mai puțin de 50 de persoane;
- (b) ratele medii anuale de captare din aceste puncte;
- (c) compoziția chimică a apei captate din corpul de apă subterană;
- (d) amplasamentul punctelor în corpul de apă subterană în care apa este evacuată direct;
- (e) ritmul de evacuare în astfel de puncte;
- (f) compoziția chimică a evacuărilor în corpul de apă subterană și
- (g) utilizarea terenurilor în zona sau zonele de captare din care corpul de apă subterană se realimentează, inclusiv evacuările de poluanți și modificările antropice aduse caracteristicilor de realimentare, cum devierea apei de ploaie și a scurgerilor prin impermeabilizarea solului, realimentare artificială, îndiguire sau drenare.

2.4. Analiza impactului modificărilor în nivelul apelor subterane

Statele membre identifică și acele corpuri de apă subterană pentru care trebuie specificate obiective inferioare în conformitate cu articolul 4, inclusiv rezultatul analizei efectelor stării corpului de apă asupra:

- (i) apelor de suprafață și ecosistemelor terestre asociat;
- (ii) regularizării debitului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;
- (iii) dezvoltării umane.

2.5. Analiza impactului poluării asupra calității apelor subterane

Statele membre identifică corpurile de apă subterană pentru care trebuie specificate obiective inferioare în conformitate cu articolul 4 alineatul (5), în cazul în care, ca urmare a efectelor activității umane, determinate în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), corpul de apă subterană este atât de poluat, încât obținerea unei stări bune a apelor subterane din punct de vedere chimic este imposibilă sau presupune costuri disproporționate.

▼B*ANEXA III***ANALIZA ECONOMICĂ**

Analiza economică trebuie să conțină informații suficiente și suficient de detaliate (luând în considerare costurile asociate colectării de date relevante) pentru:

- (a) a face calculele relevante necesare pentru a lua în considerare, în temeiul articolului 9, principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, având în vedere prognozele pe termen lung referitoare la furnizarea și cererea de apă în districtele hidrografice și, acolo unde este cazul:
 - estimarea volumului, prețurilor și costurilor asociate serviciilor legate de utilizarea apei și
 - estimarea investițiilor relevante, inclusiv prevederea unor astfel de investiții;
- (b) a identifica, pe baza costului potențial, cea mai eficientă combinație de măsuri privind utilizările apei care să fie inclusă în programul de măsuri stabilit în conformitate cu articolul 11.

*ANEXA IV***ZONE PROTEJATE**

1. Registrul zonelor protejate prevăzut la articolul 6 include următoarele tipuri de zone protejate:
 - (i) zonele desemnate pentru captarea apei destinate consumului uman în aplicarea articolului 7;
 - (ii) zonele desemnate pentru protecția speciilor acvatice cu importanță economică;
 - (iii) corpurile de apă desemnate ca ape pentru recreere, inclusiv zonele desemnate ca ape de îmbăiere în temeiul Directivei 76/160/CEE;
 - (iv) zonele sensibile la nutrienți, inclusiv zonele desemnate ca vulnerabile în temeiul Directivei 91/676/CEE și zonele desemnate ca sensibile în temeiul Directivei 91/271/CEE, precum și
 - (v) zonele desemnate pentru protecția habitatelor sau a speciilor, în care menținerea sau îmbunătățirea stării apelor este un factor important al acestei protecții, inclusiv siturile Natura 2000 relevante desemnate în temeiul Directivei 92/43/CEE ⁽¹⁾ și al Directivei 79/409/CEE ⁽²⁾.
2. Versiunea prescurtată a registrului care trebuie inserată în planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie să includă hărți care să indice situarea fiecărei zone protejate, precum și indicarea legislației comunitare, interne sau locale, pe baza căreia au fost desemnate aceste zone.

⁽¹⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/62/CE (JO L 305, 8.11.1997, p. 42).

⁽²⁾ JO L 103, 25.4.1979, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/49/CE (JO L 223, 13.8.1997, p. 9).

▼B*ANEXA V*

1. STAREA APELOR DE SUPRAFAȚĂ
 - 1.1. **Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice**
 - 1.1.1. Râuri
 - 1.1.2. Lacuri
 - 1.1.3. Ape de tranziție
 - 1.1.4. Ape de coastă
 - 1.1.5. Corpuri de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate
 - 1.2. **Definiții normative ale clasificărilor stării ecologice**
 - 1.2.1. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a râurilor
 - 1.2.2. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a lacurilor
 - 1.2.3. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de tranziție
 - 1.2.4. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de coastă
 - 1.2.5. Definiții ale potențialului ecologic „maxim”, „bun” și „acceptabil” al corpurilor de apă puternic modificate sau artificiale
 - 1.2.6. Procedură pentru stabilirea standardelor de calitate chimică de către statele membre
 - 1.3. **Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață**
 - 1.3.1. Conceperea controalelor de monitorizare
 - 1.3.2. Conceperea controalelor operaționale
 - 1.3.3. Conceperea controalelor de anchetă
 - 1.3.4. Frecvența controalelor
 - 1.3.5. Controale suplimentare necesare pentru zonele protejate
 - 1.3.6. Standarde pentru controlul elementelor calitative
 - 1.4. **Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice**
 - 1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor controalelor biologice
 - 1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea calității ecologice și a potențialului ecologic
 - 1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea calității chimice
2. APE SUBTERANE
 - 2.1. **Starea cantitativă a apelor subterane**
 - 2.1.1. Parametrii pentru clasificarea stării cantitative
 - 2.1.2. Definiția stării cantitative
 - 2.2. **Monitorizarea stării cantitative a apelor subterane**

▼B

- 2.2.1. Rețeaua de monitorizare a nivelului apelor subterane
- 2.2.2. Densitatea siturilor de monitorizare
- 2.2.3. Frecvența controalelor
- 2.2.4. Interpretarea și prezentarea stării cantitative a apelor subterane
- 2.3. **Starea chimică a apelor subterane**
- 2.3.1. Parametrii pentru determinarea stării chimice a apelor subterane
- 2.3.2. Definirea stării chimice bune a apelor subterane
- 2.4. **Monitorizarea stării chimice a apelor subterane**
- 2.4.1. Rețeaua de monitorizare a apelor subterane
- 2.4.2. Controalele de monitorizare
- 2.4.3. Controale operaționale
- 2.4.4. Identificarea tendințelor poluanților
- 2.4.5. Interpretarea și prezentarea stării chimice a apelor subterane
- 2.5. **Prezentarea stării apelor subterane**

1. STAREA APELOR DE SUPRAFAȚĂ

1.1. **Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice**

1.1.1. Râuri

Parametri biologici

Compoziția și abundența florei acvatice

Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole

Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici

Regim hidrologic:

cantitatea și dinamica debitului

legături cu corpurile de apă subterană

Continuitatea râului

Condiții morfologice:

variații în adâncimea și deschiderea râului

structura și substratul patului râului

structura zonei riverane

*Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici**Parametri generali*

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Nivel de acidifiere

Concentrațiile nutrienților

Poluanți specifici

▼B

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.2. Lacuri

Parametri biologici

Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului

Compoziția și abundența florei acvatice (alta decât fitoplanctonul)

Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole

Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici

Regim hidrologic:

cantitatea și dinamica debitului

timpul de rezidență

legături cu corpurile de apă subterană

Condiții morfologice:

variații în adâncimea lacului

cantitatea, structura și substratul patului lacului

structura malului lacului

*Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici**Parametri generali*

Transparentă

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Nivel de acidifiere

Concentrația nutrienților

Poluanți specifici

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.3. Ape de tranziție

Parametri biologici

Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului

Compoziția și abundența florei acvatice (alta decât fitoplanctonul)

Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole

Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici

Condiții morfologice:

variații în adâncime

▼B

cantitatea, structura și substratul patului

structura zonei delimitate de maree

Regimul mareelor:

fluxul de apă dulce

expunerea la valuri

Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici

Parametri generali

Transparentă

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Concentrația nutrienților

Poluanți specifici

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.4. Ape de coastă

Parametri biologici

Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului

Compoziția și abundența florei acvatice (alta decât fitoplanctonul)

Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici

Condiții morfologice:

variații în adâncime

structura și substratul patului de coastă

structura zonei delimitate de maree

Regimul mareelor:

direcția curenților dominanți

expunerea la valuri

Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici

Parametri generali

Transparentă

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Concentrația nutrienților

Poluanți specifici

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

▼B

1.1.5. Corpuri de apă de suprafață artificiale și puternic modificate

Elementele calitative care se aplică corpurilor de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate sunt cele care se aplică acelei categorii de apă de suprafață naturală (din cele patru descrise anterior) care se aseamănă cel mai bine cu corpul de apă de suprafață artificial sau puternic modificat respectiv.

▼B

1.2. Definiții normative ale clasificărilor stării ecologice

Tabelul 1.2. Definiții generale pentru râuri, lacuri, ape de tranziție și ape de coastă

Textul de mai jos oferă o definiție generală a calității ecologice. În vederea clasificării, valorile elementelor calitative ale stării ecologice pentru fiecare categorie de apă de suprafață sunt cele indicate în tabelele 1.2.1-1.2.4 de mai jos.

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
În general	Nu există modificări antropice ale valorilor elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață sau acestea sunt foarte mici în comparație cu valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neperturbate. Valorile elementelor calitative biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neperturbate și deformările indicate sunt nule sau foarte mici. Acestea sunt condiții și comunități specifice fiecărui tip.	Valorile elementelor calitative biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel de deformare redus în urma activității umane și care deviază extrem de puțin de la valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neperturbate.	Valorile elementelor calitative biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel moderat de abatere de la valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neperturbate. Valorile indică o deformare moderată care rezultă din activitatea umană și sunt mult mai deformate decât în cazul condițiilor de bună calitate.

Apele care au o stare inferioară celei medii sunt clasificate ca având o calitate slabă sau foarte slabă.

Apele care prezintă modificări majore ale valorilor elementelor calitative biologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață și în cazul cărora comunitățile biologice relevante diferă substanțial față de cele asociate în mod normal cu tipul respectiv de corpuri de apă de suprafață în condiții neperturbate sunt clasificate ca având o calitate slabă.

Apele care prezintă modificări importante ale valorilor elementelor calitative biologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață și în cazul cărora lipsesc părți importante ale comunităților biologice relevante asociate în mod normal cu tipul de corp de apă de suprafață respectiv în condiții neperturbate sunt clasificate ca având o calitate foarte slabă.

▼B

1.2.1. Definiții ale stărilor ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a râurilor

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	<p>Compoziția taxonomică a fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Abundența medie a fitoplanctonului este în întregime în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparență specifice tipului.</p> <p>Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică a planctonului există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor.</p> <p>Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.</p>	<p>Compoziția taxonomică a planctonului diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip.</p> <p>Abundența este deformată moderat și poate produce o deformare nedorită semnificativă a valorilor altor elemente biologice și fizico-chimice.</p> <p>Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.</p>
Vegetație macrofită și fitobentonice	<p>Compoziția taxonomică a fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Nu există modificări detectabile în abundența macrofită și fitobentonice medie.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică fitobentonice și macrofită există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a vegetației fitobentonice sau a unor forme superioare de plante care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor.</p> <p>Comunitatea fitobentonice nu este afectată negativ de fasciculele sau de învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.</p>	<p>Compoziția taxonomică fitobentonice și macrofită diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este mult mai deformată decât în cazul unei situații bune.</p> <p>Apar modificări moderate în abundența macrofită și fitobentonice medie.</p> <p>Comunitatea fitobentonice este combinată și, în anumite zone, înlocuită cu fasciculele sau învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.</p>

▼B

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fauna nevertebrată bentonică	<p>Compoziția și abundența taxonomică corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile nu arată nici o deteriorare față de nivelurile neperturbate.</p> <p>Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate nu indică nici o deteriorare față de nivelurile neperturbate.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică la nevertebrate există ușoare modificări.</p> <p>Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile arată ușoare schimbări față de nivelurile neperturbate.</p> <p>Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate indică ușoare semne de modificare față de nivelurile specifice acestui tip.</p>	<p>Compoziția și abundența taxonomică pentru nevertebrate diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip.</p> <p>Grupurile taxonomice majore ale comunității specifice acestui tip sunt absente.</p> <p>Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile, precum și nivelul diversității sunt substanțial mai scăzute decât nivelurile specifice acestui tip și net inferioare nivelurilor unei stări bune.</p>
Fauna piscicolă	<p>Compoziția și abundența speciilor corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Toate speciile sensibile la modificări specifice acestui tip sunt prezente.</p> <p>Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică semne minore de modificări antropice și nu prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența speciilor există ușoare modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice.</p> <p>Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice și, în câteva cazuri, prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii, ducând chiar la lipsa unor categorii de vârstă.</p>	<p>Compoziția și abundența speciilor piscicole diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip din cauza impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice.</p> <p>Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări antropice importante care duc la absența sau prezența extrem de redusă a unei proporții moderate din speciile specifice acestui tip.</p>

▼B

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regim hidrologic	Cantitatea și dinamica debitului și legătura cu apele subterane reflectă în totalitate sau aproape în totalitate condițiile neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Continuitatea râului	Continuitatea râului nu este întreruptă de activitățile antropice și nu perturbă migrarea organismelor acvatice și transportul sedimentelor.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Tipurile de canale, variațiile de lățime și de adâncime, viteza de curgere, starea substratului, precum și structura și starea zonelor riverane corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

Elemente calitative fizico-chimice⁽¹⁾

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții generale	<p>Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.</p> <p>Nivelul salinității, pH-ul, condițiile de oxigenare, capacitatea de neutralizare a acizilor și temperatura nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.</p>	<p>Temperatura, condițiile de oxigenare, pH-ul, capacitatea de neutralizare a acizilor și nivelul salinității nu depășesc standardele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.</p> <p>Concentrațiile nutrienților nu depășesc standardele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.</p>	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾ fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standard ecologic de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

▼B

1.2.2. Definiții ale stărilor ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a lacurilor

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	<p>Compoziția taxonomică și abundența fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparentă specifice tipului.</p> <p>Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică a planctonului există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor.</p> <p>Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.</p>	<p>Compoziția și abundența taxonomică a planctonului diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip.</p> <p>Biomasa este deformată moderat și poate produce o deformare nedorită semnificativă a situației altor elemente calitative biologice și a calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor.</p> <p>Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.</p>
Vegetație macrofită și fitobentonice	<p>Compoziția taxonomică corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Nu există modificări detectabile în abundența macrofită și fitobentonice medie.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică fitobentonice și macrofită există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a vegetației fitobentonice sau a unor forme superioare de plante care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei.</p> <p>Comunitatea fitobentonice nu este afectată negativ de fasciculele sau de învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.</p>	<p>Compoziția taxonomică fitobentonice și macrofită diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este mult mai deformată decât în cazul unei stări bune.</p> <p>Apar modificări moderate în abundența macrofită și fitobentonice medie.</p> <p>Comunitatea fitobentonice poate fi combinată și, în anumite zone, înlocuită cu fasciculele sau învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.</p>

▼B

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fauna nevertebrată bentonică	Compoziția și abundența taxonomică corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile nu arată nici o schimbare față de nivelurile neperturbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate nu indică nici o modificare față de nivelurile neperturbate.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică la nevertebrate există ușoare modificări. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile arată ușoare schimbări față de nivelurile neperturbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate indică ușoare semne de modificare față de nivelurile specifice acestui tip.	Compoziția și abundența taxonomică pentru nevertebrate diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip. Grupurile taxonomice majore ale comunității specifice acestui tip sunt absente. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile, precum și nivelul diversității sunt substanțial mai scăzute decât nivelurile specifice acestui tip și net inferioare față de nivelurile unei stări bune.
Fauna piscicolă	Compoziția și abundența speciilor corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Toate speciile sensibile specifice acestui tip sunt prezente. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică semne minore de modificări antropice și nu prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența speciilor există ușoare modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice și, în câteva cazuri, prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii, ducând chiar la lipsa unor categorii de vârstă.	Compoziția și abundența speciilor piscicole diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip din cauza impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări importante din cauza impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice, care duc la absența sau prezența extrem de redusă a unei proporții moderate din speciile specifice acestui tip.

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regim hidrologic	Cantitatea și dinamica debitului, nivelul, timpul de rezidență și legătura cu apele subterane reflectă în totalitate sau aproape în totalitate condiții neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții morfologice	Variațiile de adâncimea lacului, calitatea și structura substratului, precum și structura și starea malurilor lacului corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

Elemente calitative fizico-chimice ⁽¹⁾

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Nivelul salinității, pH-ul, condițiile de oxigenare, capacitatea de neutralizare a acizilor, transparența și temperatura nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare, pH-ul, capacitatea de neutralizare a acizilor, transparența și nivelul salinității nu depășesc limita stabilită pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. (<SEC)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. (<SEC)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

▼B

1.2.3. Definiții ale stărilor ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de tranziție

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	<p>Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde condițiilor neperturbate.</p> <p>Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparentă specifice tipului.</p> <p>Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.</p>	<p>În compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului apar ușoare modificări.</p> <p>În comparație cu condițiile specifice acestui tip, în biomasă există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei.</p> <p>Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.</p>	<p>Compoziția și abundența taxonomică a planctonului diferă moderat față de condițiile specifice acestui tip.</p> <p>Biomasa este deformată moderat și poate produce o deformare nedorită semnificativă a valorilor altor elemente calitative biologice.</p> <p>Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.</p>
Macroalge	<p>Compoziția taxonomică a macroalgelor corespunde condițiilor neperturbate.</p> <p>Nu există modificări detectabile în învelișul macroalgelor ca urmare a activităților antropice.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică a macroalgelor există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a vegetației fitobentonice sau a unor forme superioare de plante care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei.</p>	<p>Compoziția taxonomică a macroalgelor diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este mult mai deformată decât în cazul unei stări bune.</p> <p>Apar modificări moderate în abundența medie a macroalgelor care pot duce la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă.</p>
Angiosperme	<p>Compoziția taxonomică corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.</p> <p>Nu există modificări detectabile în abundența angiospermelor ca urmare a activităților antropice.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția taxonomică a angiospermelor există ușoare modificări.</p> <p>Abundența angiospermelor indică ușoare modificări.</p>	<p>Compoziția taxonomică a angiospermelor diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este substanțial mai modificată decât în cazul unei stări bune.</p> <p>Există modificări moderate în abundența taxonomică a angiospermelor.</p>

▼B

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fauna nevertebrată bentonică	Gradul de diversitate și abundența taxonomică a nevertebratelor se situează în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Sunt prezente toate categoriile taxonomice sensibile la modificări asociate condițiilor neperturbate.	Gradul de diversitate și abundența taxonomică a nevertebratelor depășesc ușor limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Sunt prezente majoritatea categoriilor taxonomice ale comunităților specifice acestui tip.	Gradul de diversitate și abundența taxonomică a nevertebratelor depășesc moderat limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Sunt prezente categorii taxonomice care indică prezența poluanților. Sunt absente multe dintre categoriile taxonomice ale comunităților specifice acestui tip.
Fauna piscicolă	Compoziția și abundența speciilor corespund condițiilor neperturbate.	Abundența speciilor sensibile la modificări indică ușoare modificări față de condițiile specifice acestui tip datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice.	O proporție moderată a speciilor sensibile la modificări specifice acestui tip sunt absente ca urmare a impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice.

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regimul mareei	Regimul fluxului de apă dulce corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Variațiile de adâncime, starea substratului, precum și structura și starea zonelor delimitate de maree corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Elemente calitative fizico-chimice ⁽¹⁾

Element	Situație superioară	Situație bună	Situație moderată
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu depășesc limitele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. (<SEC)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. (<SEC)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

▼B

1.2.4. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de coastă

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	<p>Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde condițiilor neperturbate.</p> <p>Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparentă specifice tipului.</p> <p>Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.</p>	<p>În compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului apar ușoare modificări.</p> <p>În comparație cu condițiile specifice acestui tip, în biomasă există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității apei.</p> <p>Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.</p>	<p>Compoziția și abundența taxonomică a planctonului diferă moderat.</p> <p>Biomasa depășește substanțial limitele asociate condițiilor specifice acestui tip și poate avea influență asupra altor elemente calitative biologice.</p> <p>Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.</p>
Macroalge și angiosperme	<p>Sunt prezente toate categoriile taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor sensibile la modificări asociate cu condițiile neperturbate.</p> <p>Nivelurile învelișului macroalgelor și abundența angiospermelor corespund condițiilor neperturbate.</p>	<p>Sunt prezente majoritatea categoriilor taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor sensibile la modificări asociate cu condițiile neperturbate.</p> <p>Nivelurile învelișului macroalgelor și abundența angiospermelor indică ușoare modificări.</p>	<p>Lipsește un număr moderat din categoriile taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor sensibile la modificări asociate condițiilor neperturbate.</p> <p>Apar modificări moderate în învelișul macroalgelor și în abundența angiospermelor care pot duce la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă.</p>
Fauna nevertebrată bentonică	<p>Compoziția și abundența taxonomică corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile nu arată nici o schimbare față de nivelurile neperturbate.</p> <p>Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate nu indică nici o modificare față de nivelurile neperturbate.</p>	<p>În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică la nevertebrate există ușoare modificări.</p> <p>Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile arată ușoare schimbări față de nivelurile neperturbate.</p>	<p>Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate indică ușoare semne de modificare față de nivelurile specifice acestui tip.</p> <p>Compoziția și abundența taxonomică pentru nevertebrate diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip.</p> <p>Grupurile taxonomice majore ale comunității specifice acestui tip sunt absente. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile, precum și nivelul diversității sunt substanțial mai scăzute decât nivelurile specifice acestui tip și net inferioare față de nivelurile unei stări bune.</p>

▼B

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regimul mării	Regimul fluxului de apă dulce și direcția și viteza curenților dominanți corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Variațiile de adâncime, structură și substratul patului din zona de coastă, precum și structura și starea zonelor delimitate de maree, corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

Elemente calitative fizico-chimice⁽¹⁾

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu depășesc limitele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

▼**B**

1.2.5. Definiții ale potențialului ecologic „maxim”, „bun” și „acceptabil” al corpurilor de apă puternic modificate sau artificiale

Element	Potențial ecologic maxim	Potențial ecologic bun	Potențial ecologic mediu
Elemente calitative biologice	Valorile elementelor calitative biologice relevante reflectă, pe cât posibil, valorile asociate celui mai asemănător tip de corp de apă de suprafață, având în vedere condițiile fizice care rezultă din caracteristicile artificiale sau puternic modificate ale corpului de apă.	Apar ușoare modificări în valorile elementelor calitative biologice pertinente în raport cu valorile stabilite pentru potențialul ecologic maxim.	Apar modificări moderate ale valorilor pentru elementele calitative biologice relevante în comparație cu valorile stabilite pentru potențialul ecologic maxim. Valorile sunt mult mai modificate decât cele specifice unui potențial ecologic bun.
Elemente hidromorfologice	Condițiile hidromorfologice corespund condițiilor normale, singurele impacturi asupra corpului de apă de suprafață fiind cele care rezultă din caracteristicile artificiale sau puternic modificate ale corpului de apă după ce au fost luate toate măsurile practice de atenuare a efectelor pentru a asigura cea mai bună aproximare a continuumului ecologic, mai ales cu privire la migrarea faunei și la arealele adecvate de depunere a ouălor și de înmulțire.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Elemente fizico-chimice			
Condiții generale	Elementele fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate asociate tipului de corp de apă de suprafață cel mai asemănător cu corpul de apă artificial sau puternic modificat respectiv. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal acestor condițiilor neperturbate. Nivelul temperaturii, condițiile de oxigenare sunt în concordanță cu nivelurile stabilite pentru cel mai asemănător tip de corp de apă de suprafață în condiții neperturbate.	Valorile elementelor fizico-chimice nu depășesc limitele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Temperatura și pH-ul nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Element	Potențial ecologic maxim	Potențial ecologic bun	Potențial ecologic mediu
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate stabilite în cazul tipului de corp de apă de suprafață cel mai asemănător cu corpul de apă artificial sau puternic modificat respectiv (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽¹⁾ ⁽¹⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

▼B

1.2.6. Procedură pentru stabilirea standardelor de calitate chimică de către statele membre

La determinarea standardelor de calitate a mediului pentru poluanții enumerați la punctele 1-9 din anexa VIII pentru protecția elementelor de biota acvatică, statele membre acționează în conformitate cu dispozițiile care urmează. Standardele pot fi stabilite pentru apă, sedimente sau biota.

Dacă este posibil, este necesar să se obțină atât datele acute, cât și cele cronice pentru categoriile taxonomice menționate mai jos, care sunt pertinente pentru tipul de corp de apă respectiv, precum și pentru orice alte categorii taxonomice acvatice pentru care există date. „Setul de bază” pentru categoriile taxonomice este format din:

- alge și/sau vegetație macrofită;
- *Daphnia* sau organisme reprezentative pentru apele salin;
- pești.

Stabilirea standardelor de calitate a mediului

La stabilirea limitei maxime pentru concentrația medie anuală, se aplică următoarea procedură:

- (i) statele membre stabilesc, în fiecare caz, factorii de siguranță adecvați în funcție de natura și de calitatea datelor disponibile și de orientările de la punctul 3.3.1 din partea a II-a a „Documentului de orientare tehnică pentru Directiva 93/67/CEE a Comisiei referitoare la evaluarea riscurilor pentru substanțe notificate noi și pentru Regulamentul (CE) nr. 1488/94 al Comisiei privind evaluarea riscurilor prezentate de substanțele existente”, precum și factorii de securitate indicați în tabelul următor:

	Factor de siguranță
Cel puțin o valoare L(E)C ₅₀ acut pentru fiecare dintre cele trei niveluri trofice din setul de bază	1 000
O valoare NOEC cronică (fie pești, fie <i>Daphnia</i> sau un organism reprezentativ pentru apele salin)	100
Două valori NOEC cronice pentru specii reprezentând două niveluri trofice (pești și/sau <i>Daphnia</i> sau un organism reprezentativ pentru apele salin și/sau alge)	50
Valori NOEC cronice pentru cel puțin trei specii (în mod normal pești, <i>Daphnia</i> sau un organism reprezentativ pentru apele salin și alge) reprezentând trei niveluri trofice	10
Alte situații, inclusiv date de teren sau ecosisteme model care permit calcularea și aplicarea unor factori de securitate mai exacti.	Evaluare de la caz la caz

- (ii) dacă există date referitoare la persistență și bioacumulare, acestea sunt luate în considerare la determinarea valorii finale a standardului de calitate a mediului;

▼B

- (iii) standardul astfel determinat trebuie comparat cu toate probele din studiile de teren. Când apar anomalii, se revizuieste derivarea, pentru a permite calcularea unui factor de siguranță mai precis;
- (iv) standardul determinat este revizuit de alți specialiști și prezentat publicului pentru consultare, inclusiv pentru a permite calcularea unui factor de siguranță mai precis.

1.3. **Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață**

Rețeaua de monitorizare a apelor de suprafață este stabilită în conformitate cu cerințele articolului 8. Rețeaua de monitorizare este astfel concepută încât să ofere o privire de ansamblu coerentă și completă asupra stării ecologice și chimice din fiecare district hidrografic și să permită clasificarea corpurilor de apă în cinci clase conforme definițiilor normative de la punctul 1.2. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre furnizează una sau mai multe hărți ale rețelei de monitorizare a apelor de suprafață.

Pe baza analizei caracteristicilor și a studierii impactului în conformitate cu articolul 5 și anexa II, statele membre întocmesc, pentru fiecare perioadă la care se referă planul de gestionare a districtului hidrografic, un program de control al monitorizării și un program de controale operaționale. În unele cazuri, există necesitatea ca statele membre să întocmească, de asemenea, programe de controale de investigare.

Statele membre monitorizează parametrii care indică starea fiecărui element calitativ pertinent. La selectarea parametrilor pentru elementele calitative biologice, statele membre identifică nivelul taxonomic adecvat pentru a obține un grad suficient de fiabilitate și de precizie, necesar pentru clasificarea elementelor calitative. Valorile estimative ale nivelurilor de fiabilitate și precizie ale rezultatelor obținute pe baza programelor de monitorizare sunt indicate în plan.

1.3.1. **Conceperea controlului de monitorizare**

Obiectiv

Statele membre întocmesc programe de control de monitorizare pentru a furniza informații în vederea:

- completării și validării procedurii de studiere a impactului descrisă în anexa II;
- conceperii eficiente și efective a viitoarelor programe de monitorizare;
- evaluării modificărilor pe termen lung ale condițiile naturale și
- evaluării modificărilor pe termen lung care rezultă dintr-o activitate antropică răspândită.

Rezultatele acestor controale sunt revizuite și utilizate, împreună cu procedura de studiere a impactului descrisă în anexa II, pentru a determina cerințele pentru programele de monitorizare din planurile de gestionare a bazinelor hidrografice actuale și viitoare.

▼B*Selectarea punctelor de control*

Pentru a oferi o evaluare a stării generale a apelor de suprafață din fiecare zonă de captare sau sub-zonă de captare din bazinul hidrografic respectiv, se monitorizează un număr suficient de corpuri de apă de suprafață. La selectarea acestor corpuri, statele membre se asigură că, după caz, monitorizarea se efectuează în puncte unde:

- rata debitului este reprezentativă pentru districtul hidrografic în ansamblu, inclusiv punctele de pe râurile mari în care zona de captare depășește 2 500 km²;
- volumul de apă prezent este reprezentativ pentru districtul hidrografic, inclusiv în cazul lacurilor sau al rezervoarelor întinse;
- corpuri de apă semnificative depășesc granița statului membru;
- sunt identificate situri în conformitate cu Decizia 77/795/CEE privind schimbul de informații și

în alte situri necesare pentru a estima cantitatea de poluanți transferată peste granițele statului membru și care pătrunde în mediul maritim.

Selectarea elementelor calitative

Controlul de monitorizare este efectuat pentru fiecare sit de monitorizare pe o perioadă de un an, pe parcursul perioadei acoperite de planul de gestionare a districtului hidrografic pentru:

- parametrii indicatori pentru toate elementele calitative biologice;
- parametrii indicatori pentru toate elementele calitative hidromorfologice;
- parametrii indicatori pentru toate elementele calitative fizico-chimice;
- poluanții incluși pe lista de substanțe prioritare care sunt evacuați în bazinul sau sub-bazinul hidrografic și
- alți poluanți evacuați în cantități semnificative în bazinul sau sub-bazinul hidrografic,

cu excepția cazului în care exercițiul anterior de control de monitorizare a demonstrat că respectivul corp de apă era într-o stare bună și că studierea impactului activității umane în conformitate cu anexa II nu indică în nici un fel modificarea impacturilor asupra corpului de apă. În aceste cazuri, controlul de supraveghere este efectuat o dată la fiecare trei planuri de gestionare a districtului hidrografic.

1.3.2. Conceperea controalelor operaționale

Controalele operaționale sunt întreprinse în vederea:

- stabilirii stării acelor corpuri de apă identificate ca prezentând riscul de a nu-și îndeplini obiectivele de mediu și
- a evaluării modificărilor suferite de starea corpurilor ca urmare a programului de măsuri.

Programul poate fi modificat pe perioada acoperită de planul de gestionare a districtului hidrografic pe baza informațiilor obținute în cadrul cerințelor din anexa II sau din prezenta anexă, în special pentru a permite o reducere a frecvenței controalelor atunci când un impact se dovedește a nu fi semnificativ sau când presiunea în cauză este înlăturată.

▼ B*Selectarea siturilor de control*

Controalele operaționale sunt efectuate pentru toate corpurile de apă care, fie pe baza unui studiu de impact efectuat în conformitate cu anexa II, fie pe baza unui control de monitorizare, sunt identificate ca prezentând riscul de a nu-și îndeplini obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 și pentru acele corpuri de apă în care sunt evacuate substanțe incluse pe lista de substanțe prioritare. Pentru substanțele incluse pe lista de substanțe prioritare, punctele de control sunt selectate în conformitate cu dispozițiile legale care stabilesc standardul de calitate a mediului pentru substanțele în cauză. În toate celelalte cazuri, inclusiv pentru substanțe incluse pe lista de substanțe prioritare pentru care legislația nu oferă indicații specifice, punctele de control sunt selectate după cum urmează:

- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse punctiforme, puncte de control în număr suficient pentru a evalua amploarea și impactul sursei punctiforme. Dacă un corp de apă este supus mai multor presiuni din surse punctiforme, punctele de control pot fi selectate în vederea evaluării amplitudinii și impactului acestor presiuni în ansamblu;
- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse difuze, puncte de control în număr suficient, în cadrul unor corpuri de apă selectate, pentru a evalua amploarea și impactul sursei difuze. Corpurile sunt selectate astfel încât să fie reprezentative pentru riscurile relative de apariție a presiunii din sursele difuze și pentru riscurile relative de a nu obține o stare bună a apelor de suprafață;
- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse hidromorfologice, puncte de control în număr suficient, în cadrul unor corpuri selectate, pentru a evalua amploarea și impactul presiunilor hidromorfologice. Selectarea corpurilor trebuie să ofere indicii despre impactul global al presiunilor hidromorfologice la care sunt supuse toate corpurile de apă.

Selectarea elementelor calitative

Pentru a evalua amploarea presiunii la care sunt supuse corpurile de apă, statele membre controlează acele elemente calitative care permit identificarea presiunilor la care este supus corpul sau corpurile de apă respective. Pentru a evalua impactul acestor presiuni, statele membre controlează, după caz:

- parametrii care permit identificarea elementului calitativ biologic sau a elementelor calitative biologice cel(e) mai sensibil(e) la presiunile la care sunt supuse corpurile de apă;
- toate substanțele prioritare evacuate și alți poluanți evacuați în cantități semnificative;
- parametrii care permit identificarea elementului calitativ hidromorfologic cel mai sensibil la presiunea identificată.

1.3.3. Conceperea controalelor de investigație

Obiectiv

Controalele de investigație sunt efectuate:

- atunci când nu se cunoaște motivul depășirii parametrilor;

▼B

— atunci când controlul de monitorizare arată că obiectivele menționate în articolul 4 pentru un corp de apă nu pot fi realizate și nu a fost încă stabilit un control operațional pentru a determina cauzele pentru care un corp de apă nu îndeplinește obiectivele de mediu sau

— pentru a identifica amploarea și impactul poluărilor accidentale.

Aceste controale furnizează informațiile necesare pentru întocmirea unui program de măsuri în vederea realizării obiectivelor de mediu și de măsuri speciale de remediere a efectelor poluării accidentale.

1.3.4. Frecvența controalelor

Pe perioada controlului de monitorizare, se aplică parametrilor indicatori ai elementelor calitative fizico-chimice frecvențele de control menționate în continuare, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților. Pentru elementele calitative biologice sau hidromorfologice, controlul este efectuat cel puțin o dată pe durata perioadei controlului de monitorizare.

Pentru controalele operaționale, frecvența controalelor necesară pentru oricare dintre parametri este determinată de statele membre astfel încât să ofere date suficiente pentru o evaluare sigură a stării elementului calitativ relevant. Cu titlu orientativ, controalele trebuie efectuate la intervale care să nu depășească perioadele indicate în tabelul de mai jos, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților.

Frecvențele sunt alese astfel încât să se obțină un nivel de fiabilitate și de precizie acceptabil. Evaluarea fiabilității și preciziei atinse de sistemul de control utilizat este indicată în planul de gestionare a districtului hidrografic.

Sunt alese frecvențe de control care să aibă în vedere variabilitatea parametrilor care rezultă din condițiile naturale și antropice. Momentele la care se efectuează controalele sunt stabilite astfel încât să minimizeze impactul variațiilor sezoniere asupra rezultatelor și astfel să se asigure că rezultatele reflectă modificările apărute în corpul de apă ca urmare a variației presiunilor antropice. Pentru realizarea acestui obiectiv, acolo unde este cazul, se efectuează controale suplimentare în diferite anotimpuri ale aceluiași an.

Element calitativ	Râuri	Lacuri	Ape de tranziție	Ape de coastă
Biologic				
Fitoplancton	6 luni	6 luni	6 luni	6 luni
Altă floră acvatică	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
Macronevertebrate	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
Pești	3 ani	3 ani	3 ani	

▼B

Element calitativ	Râuri	Lacuri	Ape de tranziție	Ape de coastă
Hidromorfologic				
Continuitate	6 ani			
Hidrologie	continuu	1 lună		
Morfologie	6 ani	6 ani	6 ani	6 ani
Fizico-chimic				
Condiții termice	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Oxigenare	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Salinitate	3 luni	3 luni	3 luni	
Nutrienți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Acidifiere	3 luni	3 luni		
Alți poluanți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Substanțe prioritare	1 lună	1 lună	1 lună	1 lună

1.3.5. Controale suplimentare pentru zonele protejate

Programele de control prevăzute anterior sunt completate în vederea îndeplinirii următoarelor cerințe:

Puncte de captare a apei potabile

Corpurile de apă de suprafață definite în temeiul articolului 7 (captarea apei potabile), care furnizează o medie zilnică mai mare de 100 m³ sunt desemnate ca puncte de control și fac obiectul controalelor suplimentare necesare pentru a îndeplini cerințele articolului respectiv. Controalele efectuate asupra acestor corpuri se referă la toate substanțele prioritare evacuate și restul substanțelor evacuate în cantități semnificative care ar putea afecta starea corpului de apă și care sunt controlate în temeiul dispozițiilor directivei privind apa potabilă. Controalele sunt efectuate cu următoarea frecvență:

Populația deservită	Frecvență
< 10 000	de 4 ori pe an
10 000-30 000	de 8 ori pe an
> 30 000	de 12 ori pe an

Zone de habitat și zone de protejare a speciilor

Corpurile de apă care formează aceste zone sunt incluse în programul de controale operaționale menționat anterior, dacă, pe baza evaluării impactului și a controlului de monitorizare, acestea sunt identificate ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4. Controalele au rolul de a evalua amploarea și impactul tuturor presiunilor semnificative relevante la care sunt supuse aceste corpuri și, acolo unde este cazul, de a evalua modificările care apar în starea acestor corpuri ca urmare a programului de măsuri. Controalele continuă până când zonele se conformează cerințelor referitoare la apă ale legislației pe baza căreia sunt desemnate și îndeplinesc obiectivele prevăzute la articolul 4.

▼B

1.3.6. Standarde pentru controlul elementelor calitative

Metodele utilizate pentru controlul parametrilor tip sunt în conformitate cu standardele internaționale enumerate mai jos sau cu alte standarde naționale sau internaționale care asigură furnizarea de date echivalente în ceea ce privește calitatea științifică și comparabilitatea.

Eșantionarea macronevertebratelor

ISO 5667-3:1995	Calitatea apei – Eșantionare - Partea a 3-a: Îndrumări pentru conservarea și manevrarea probelor
EN 27828:1994	Calitatea apei – Metode de eșantionare biologică: Îndrumări pentru eșantionarea manuală a macronevertebratelor bentonice
EN 28265:1994	Calitatea apei – Metode de eșantionare biologică: Îndrumări pentru proiectarea și utilizarea instrumentelor pentru eșantionare cantitativă a macronevertebratelor bentonice pe substraturi pietroase în ape puțin adânci
EN ISO 9391:1995	Calitatea apei – Eșantionarea macronevertebratelor în ape adânci: Îndrumări pentru utilizarea instrumentelor de eșantionare a colonizării, cantitativă și calitativă
EN ISO 8689-1:1999	Clasificarea biologică a râurilor - Partea I: Îndrumări pentru interpretarea datelor calitative biologice din monitorizarea macronevertebratelor bentonice în apele curgătoare
EN ISO 8689-2:1999	Clasificarea biologică a râurilor - Partea II: Îndrumări pentru prezentarea datelor calitative biologice din monitorizarea macronevertebratelor bentonice în apele curgătoare

Eșantionarea vegetației macrofite

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Eșantionarea peștilor

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Eșantionarea diatomeei

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Standarde pentru parametri fizico-chimici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.

Standarde pentru parametri hidromorfologici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.

1.4. **Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice**

1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor monitorizării biologice

- (i) Statele membre stabilesc sisteme de control pentru a estima valorile elementelor calitative biologice specificate pentru fiecare

▼B

categorii de apă de suprafață sau pentru corpurile de apă de suprafață artificiale și puternic modificate. La aplicarea procedurii prezentate în continuare corpurilor de apă artificiale sau puternic modificate, trimerile la starea ecologică trebuie interpretate ca trimeri la potențialul ecologic. Aceste sisteme pot utiliza anumite specii sau grupuri de specii reprezentative pentru elementul calitativ în ansamblu.

- (ii) Pentru a asigura comparabilitatea sistemelor de control, rezultatele sistemelor utilizate de fiecare stat membru se exprimă ca indici de calitate ecologică în scopul clasificării stării ecologice. Acești indici reprezintă relația dintre valorile parametrilor biologici înregistrați pentru un anumit corp de apă de suprafață și valorile acestor parametri în condițiile de referință aplicabile corpului respectiv. Indicele este exprimat ca valoare numerică între zero și unu, starea ecologică foarte bună fiind reprezentată de valorile apropiate de unu, iar starea ecologică deteriorată de valorile apropiate de zero.

- (iii) Fiecare stat divide scala indicilor de calitate ecologică din propriul sistem de control, pentru fiecare categorie de ape de suprafață, în cinci clase variind de la o stare ecologică foarte bună la o stare deteriorată, în conformitate cu punctul 1.2, alocând o valoare numerică fiecărei delimitări dintre clase. Valoarea delimitării între clasele de stare ecologică „foarte bună” și „bună”, precum și valoarea delimitării între clasele de stare ecologică „bună” și „medie” sunt stabilite prin exercițiul de intercalibrare descris mai jos.

- (iv) Comisia facilitează exercițiul de intercalibrare pentru a asigura stabilirea coerentă a delimitărilor între clase în conformitate cu definițiile normative de la punctul 1.2 și pentru a asigura comparabilitatea între statele membre.

- (v) În cadrul acestui exercițiu, Comisia facilitează schimbul de informații între statele membre care duc la identificarea unei serii de situri în fiecare ecoregiune de pe teritoriul Comunității; aceste situri formează o rețea de intercalibrare. Rețeaua cuprinde siturile selectate dintr-o serie de tipuri de corpuri de apă de suprafață prezente în fiecare ecoregiune. Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață selectat, rețeaua cuprinde cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării „foarte bună” și „bună” și cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării „bună” și „medie”. Siturile sunt selectate cu avizul experților, pe baza unor inspecții mixte și a oricăror informații disponibile.

- (vi) Fiecare sistem de control al unui stat membru se aplică acelor situri din rețeaua de intercalibrare care se află în ecoregiune și care, în același timp, aparțin tipului de corpuri de apă de suprafață pentru care sistemul se aplică în conformitate cu cerințele prezentei directive. Rezultatele acestei aplicări sunt utilizate pentru a stabili valorile numerice pentru delimitările între clase în fiecare sistem de control al unui stat membru.

▼ M2

- (vii) Comisia elaborează un proiect de registru al siturilor pentru a forma rețeaua de intercalibrare. Registrul final al siturilor este stabilit în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

▼ B

- (viii) Comisia și statele membre încheie exercițiul de intercalibrare în termen de 18 luni de la data publicării registrului final.

▼ M2

- (ix) Rezultatele exercițiului de intercalibrare și valorile pentru clasificările sistemului de monitoring al statelor membre stabilite în conformitate cu punctele (i)-(viii) și destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, completând-o, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3) și se publică în termen de șase luni de la încheierea exercițiului de intercalibrare.

▼ B

1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stărilor ecologice și a potențialului ecologic

- (i) Pentru categoriile de ape de suprafață, clasificarea stării ecologice a corpurilor de apă este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării ecologice a corpului de apă:

Clasificarea stării ecologice	Cod culoare
Foarte bună	Albastru
Bună	Verde
Medie	Galben
Mediocră	Portocaliu
Deteriorată	Roșu

- (ii) Pentru corpurile de apă artificiale și puternic modificate, clasificarea stării ecologice pentru corpul de apă respectiv este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă artificiale, și a culorilor indicate în a treia coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă puternic modificate:

Clasificarea potențialului ecologic	Cod culoare	
	Corpuri de apă artificiale	Corpuri de apă puternic modificate
Bun și superior	Fâșii egale de culoare verde și gri deschis	Fâșii egale de culoare verde și gri închis
Mediu	Fâșii egale de culoare galbenă și gri deschis	Fâșii egale de culoare galbenă și gri închis
Mediocru	Fâșii egale de culoare portocalie și gri deschis	Fâșii egale de culoare portocalie și gri închis
Slab	Fâșii egale de culoare roșie și gri deschis	Fâșii egale de culoare roșie și gri închis

(iii) Statele membre indică, printr-un punct negru pe hartă, și acele corpuri de apă în cazul cărora imposibilitatea de a obține o stare bună sau un potențial ecologic bun se datorează nerespectării unuia sau mai multor standarde de calitate care au fost stabilite pentru corpul de apă respectiv cu privire la anumiți poluanți sintetici și nesintetici specifici (în conformitate cu regimul de conformitate stabilit de statul membru).

1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stării chimice

Dacă un corp de apă respectă toate standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX articolul 16 și în alte dispoziții legale comunitare de stabilire a unor standarde de calitate a mediului, corpul respectiv este înregistrat ca având o stare chimică bună. În caz contrar, corpul respectiv este înregistrat ca nereușind să atingă o stare chimică bună.

Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând starea chimică pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării chimice a corpului de apă:

Clasificarea stării chimice	Cod culoare
Bună	Albastru
Deteriorată	Roșu

2 APE SUBTERANE

2.1. Starea cantitativă a apelor subterane

2.1.1. Parametri pentru clasificarea stării cantitative a apelor subterane

Regimul nivelului de apă subterană

2.1.2. Definiția stării cantitative bune

Elemente	Stare bună
Nivelul apei subterane	Nivelul apei subterane în corpul de apă subterană este astfel încât rata anuală medie de captare pe termen lung să nu depășească resursele de apă subterană disponibile. În consecință, nivelul apei subterane nu este supus modificărilor antropice rezultate, de exemplu, din:

▼B

Elemente	Stare bună
	<ul style="list-style-type: none"> — imposibilitatea de a realiza obiectivele de mediu stabilite în articolul 4 pentru apele de suprafață asociate; — orice deteriorare semnificativă a stării acestor ape; — orice deteriorare semnificativă a ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană și modificări ale direcției de curgere rezultate din modificările de nivel pot apărea temporar sau continuu într-o zonă limitată ca întindere, dar aceste schimbări nu duc la pătrunderea apei sărate sau a altor intruziuni și nu indică o tendință indusă antropic, bine determinată și durabilă, în direcția de curgere, care să ducă la apariția unor astfel de intruziuni.

2.2. **Monitorizarea stării cantitative a apelor subterane**2.2.1. **Rețeaua de monitorizare a nivelului apelor subterane**

Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele articolelor 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o estimare fiabilă a stării cantitative a tuturor corpurilor sau grupurilor de corpuri de apă subterane, inclusiv evaluarea resurselor de apă subterană disponibile. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre includ una sau mai multe hărți indicând rețeaua de monitorizare a apei subterane.

2.2.2. **Densitatea punctelor de control**

Rețeaua include suficiente puncte de monitorizare reprezentative pentru a evalua nivelul apei în fiecare corp sau grup de corpuri de ape subterane, luând în considerare variațiile de realimentare pe termen scurt și lung, în special:

- pentru corpurile de apă subterană identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4, asigură o densitate suficientă a punctelor de monitorizare pentru a evalua impactul captărilor și al evacuărilor la nivelul apei subterane;
- pentru corpurile de apă subterană în care apa subterană traversează granița unui stat membru, asigură suficiente puncte de monitorizare pentru a evalua direcția și debitul apei subterane la traversarea graniței statului membru respectiv.

2.2.3. **Frecvența monitorizării**

Observațiile se efectuează cu o frecvență suficientă pentru a permite evaluarea stării cantitative a fiecărui corp sau grup de corpuri de ape subterane, luând în considerare variațiile de realimentare pe termen scurt și lung, în special:

- pentru corpurile de apă subterană identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4, asigură o frecvență suficientă a punctelor de monitorizare pentru a evalua impactul captărilor și al evacuărilor la nivelul apei subterane;

▼B

— pentru corpurile de apă subterană în care apa subterană traversează granița unui stat membru, asigură suficiente puncte de monitorizare pentru a evalua direcția și debitul apei subterane la traversarea graniței statului membru respectiv.

2.2.4. Interpretarea și prezentarea stării cantitative a apelor subterane

Rezultatele obținute din rețeaua de monitorizare pentru un corp sau un grup de corpuri de ape subterane sunt utilizate pentru a evalua starea cantitativă a corpului sau grupului de corpuri respective. Sub rezerva punctului 2.5, statele membre furnizează o hartă cu evaluarea respectivă a stării cantitative a corpului de apă subterană, indicată prin culorile următoare:

bună: verde

deteriorată: roșu

2.3. Starea chimică a apelor subterane

2.3.1. Parametri pentru examinarea stării chimice a apelor subterane

Conductivitate

Concentrația poluanților

2.3.2. Definirea stării chimice bune a apelor subterane

Elemente	Stare bună
În general	<p>Compoziția chimică a corpului de apă subterană este astfel încât concentrațiile poluanților:</p> <ul style="list-style-type: none"> — conform specificațiilor de mai jos, nu indică efecte ale unor intruziuni saline sau ale altor intruziuni; — nu depășesc standardele de calitate aplicabile în temeiul altor dispoziții legale comunitare aplicabile în conformitate cu articolul 17; — nu duc la nerealizarea obiectivelor de mediu prevăzute în temeiul articolului 4 pentru apele de suprafață asociate sau la diminuarea semnificativă a calității ecologice sau chimice a corpurilor respective și nici la deteriorarea semnificativă a ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană.
Conductivitate	Modificările de conductivitate nu indică intruziuni saline sau de alt tip în corpul de apă subterană.

2.4. Monitorizarea stării chimice a apelor subterane

2.4.1. Rețeaua de monitorizare a apelor subterane

Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele articolelor 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o imagine coerentă și globală asupra stării chimice a apelor subterane din fiecare district hidrografic și să permită detectarea prezenței tendințelor ascendente pe termen lung ale poluării induse antropic.

▼B

Pe baza caracterizării și a evaluării impactului efectuate în conformitate cu articolul 5 și anexa II, pentru fiecare perioadă la care se referă un plan de gestionare a districtului hidrografic, statele membre întocmesc un program de control de monitorizare. Rezultatele acestui program sunt utilizate pentru întocmirea unui program de controale operaționale, aplicabil pe perioada rămasă din plan.

Evaluarea nivelului de fiabilitate și de precizie a rezultatelor obținute pe baza programelor de control este indicată în plan.

2.4.2. Controlul de monitorizare

Obiectiv

Controlul de monitorizare este efectuat în vederea:

- completării și validării procedurii studiului de impact;
- furnizării de informații care să fie utilizate la evaluarea tendințelor pe termen lung, atât ca rezultat al modificării condițiilor naturale, cât și ca urmare a activității antropice.

Selectarea punctelor de control

Trebuie ales un număr suficient de puncte de control pentru fiecare din categoriile următoare:

- corpurile identificate ca prezentând un grad de risc ca urmare a exercițiului de caracterizare întreprins în conformitate cu anexa II;
- corpurile care traversează granița unui stat membru.

Selectarea parametrilor

Următorii parametri esențiali sunt controlați în toate corpurile de apă subterane selectate:

- conținutul în oxigen;
- valoarea pH-ului;
- conductivitatea;
- nitrați;
- amoniu.

În cazul corpurilor care sunt identificate în conformitate cu anexa II ca prezentând un risc semnificativ de a nu atinge o stare bună, se controlează și acei parametri care indică impactul acestor presiuni.

În cazul corpurilor transfrontaliere, se controlează acei parametri care sunt relevanți pentru protecția tuturor utilizărilor posibile ale cursului de apă subterană.

2.4.3. Controale operaționale

Obiectiv

Se efectuează controale operaționale în perioadele dintre programele de control de monitorizare în vederea:

- stabilirii stării chimice a tuturor corpurilor sau grupurilor de corpuri de apă subterană identificate ca prezentând un grad de risc;
- stabilirii prezenței oricărei tendințe ascendente pe termen lung induse antropic ale concentrației oricărui poluant.

▼B*Selectarea punctelor de control*

Se efectuează controale operaționale pentru toate corpurile sau grupurile de corpuri de apă subterană care, pe baza studiului de impact efectuat în conformitate cu anexa II și a unui control de monitorizare, sunt identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele prevăzute la articolul 4. Selectarea punctelor de control trebuie să reflecte, de asemenea, evaluarea măsurii în care datele obținute de la punctul de control respectiv sunt reprezentative pentru calitatea corpului sau corpurilor de apă subterană în cauză.

Frecvența controalelor

Controalele operaționale se efectuează în perioadele dintre programele de control de monitorizare, cu o frecvență suficientă pentru a detecta impactul presiunilor în cauză, dar cel puțin o dată pe an.

2.4.4. Identificarea tendințelor poluanților

Statele membre utilizează datele obținute prin monitorizare și controale operaționale pentru a identifica tendințele ascendente pe termen lung induse antropice ale concentrațiilor poluanților, precum și inversarea acestor tendințe. Se stabilește anul sau perioada de bază începând cu care se calculează identificarea tendinței. Calcularea tendințelor se face pentru un corp de apă sau, după caz, pentru un grup de corpuri de apă subterană. Inversarea unei tendințe trebuie demonstrată statistic, declarându-se și nivelul de fiabilitate asociat cu identificarea respectivă.

2.4.5. Interpretarea și prezentarea stării chimice a apelor subterane

Pentru evaluarea stării, rezultatele obținute din punctele individuale de monitorizare dintr-un corp de apă subterană sunt totalizate pentru corp ca întreg. Fără a aduce atingere directivelor în cauză, pentru a obține o stare bună a unui corp de apă subterană, trebuie, pentru acei parametri chimici pentru care legislația comunitară prevede standarde de calitate a mediului:

- să se calculeze valoarea medie a rezultatelor monitorizării în fiecare punct din corpul sau grupul de corpuri de apă subterană și
- în conformitate cu articolul 17, aceste valori medii să fie utilizate pentru a demonstra conformitatea cu o stare chimică bună a apelor subterane.

Sub rezerva punctului 2.5, statele membre furnizează o hartă care indică starea chimică a apelor subterane, indicată prin următoarele culori:

bună: verde

mediocră: roșu

Statele membre indică, de asemenea, printr-un punct negru pe hartă, acele corpuri de apă care sunt supuse unei tendințe ascendente durabile și bine definite a concentrației oricărui poluant care rezultă ca urmare a activității umane. Inversarea acestor tendințe este indicată printr-un punct albastru pe hartă.

Aceste hărți sunt incluse în planul de gestionare a districtului hidrografic.

▼B**2.5. Prezentarea stării apelor subterane**

În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre prevăd o hartă care să indice, pentru fiecare corp sau grup de corpuri de apă subterană, starea cantitativă și starea chimică a corpului sau grupului de corpuri în cauză, cu ajutorul culorilor, în conformitate cu cerințele stabilite la punctele 2.2.4 și 2.4.5. Statele membre pot alege să nu includă hărți separate pentru punctul 2.2.4 și 2.4.5., în acest caz indicând pe harta cerută la prezentul punct, în conformitate cu cerințele stabilite la punctul 2.4.5, acele corpuri care sunt supuse unei tendințe ascendente durabile și bine definite a concentrației oricărui poluant sau orice inversare a unei astfel de tendințe.

ANEXA VI

LISTA MĂSURILOR CE TREBUIE INCLUSE ÎN PROGRAMELE DE MĂSURI

PARTEA A

Măsurile impuse în aplicarea următoarelor directive:

- (i) Directiva 76/160/CEE referitoare la apele de îmbăiere;
- (ii) Directiva 79/409/CEE ⁽¹⁾ referitoare la păsările sălbatice;
- (iii) Directiva 80/778/CEE referitoare la apele potabile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE;
- (iv) Directiva 96/82/CE ⁽²⁾ referitoare la riscurile de accidente majore („Seveso”);
- (v) Directiva 85/337/CEE ⁽³⁾ referitoare la evaluarea impactului asupra mediului;
- (vi) Directiva 86/278/CEE ⁽⁴⁾ referitoare la nămolurile de epurare;
- (vii) Directiva 91/271/CEE privind tratarea apelor urbane reziduale;
- (viii) Directiva 91/414/CEE referitoare la produsele fitofarmaceutice;
- (ix) Directiva 91/676/CEE referitoare la nitrați;
- (x) Directiva 92/43/CEE ⁽⁵⁾ referitoare la habitate;
- (xi) Directiva 96/61/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

PARTEA B

Următoarea listă neexhaustivă enumeră măsurile suplimentare pe care statele membre le pot include, pentru fiecare district hidrografic, în programul de măsuri prevăzut la articolul 11 alineatul (4):

- (i) instrumente legislative;
- (ii) instrumente administrative;
- (iii) instrumente economice sau fiscale;
- (iv) acorduri de mediu negociate;
- (v) valori limită de emisie;
- (vi) coduri de bune practici;
- (vii) recrearea și refacerea zonelor umede;
- (viii) controale ale captărilor;
- (ix) măsuri de gestionare a cererii, între altele, promovarea unei producții agricole adaptate, cum ar fi recoltele care necesită un volum scăzut de apă în zonele afectate de secetă;
- (x) măsuri privind eficacitatea și reciclarea, între altele, promovarea tehnologiilor care promovează o utilizare eficientă a apei în industrie, precum și a unor tehnici de irigare cu economie de apă;
- (xi) proiecte de construcție;
- (xii) uzine de desalinizare;
- (xiii) proiecte de refacere;
- (xiv) realimentarea artificială a acviferelor;
- (xv) proiecte educaționale;
- (xvi) proiecte de cercetare, dezvoltare și demonstrative;
- (xvii) alte măsuri pertinente.

⁽¹⁾ JO L 103, 25.4.1979, p. 1.

⁽²⁾ JO L 10, 14.1.1997, p. 13.

⁽³⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE (JO L 73, 14.3.1997, p. 5).

⁽⁴⁾ JO L 181, 8.7.1986, p. 6.

⁽⁵⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

ANEXA VII

PLAN DE GESTIONARE A DISTRICTULUI HIDROGRAFIC

- A. Planurile de gestionare a districtului hidrografic includ următoarele elemente:
1. O descriere generală a caracteristicilor districtului hidrografic, impuse de dispozițiile articolului 5 și ale anexei II, incluzând:
 - 1.1. pentru apele de suprafață:
 - o hartă indicând situarea și limitele corpurilor de apă;
 - o hartă indicând ecoregiunile și tipurile de corpuri de apă de suprafață din cadrul districtului hidrografic;
 - identificarea condițiilor de referință pentru tipurile de apă de suprafață;
 - 1.2. pentru apele subterane:
 - o hartă indicând situarea și limitele corpurilor de apă.
 2. O scurtă prezentare a presiunilor importante și a impactului activității umane asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane, inclusiv:
 - o estimare a poluării din surse punctiforme;
 - o estimare a poluării din surse difuze, inclusiv o scurtă prezentare a utilizării solurilor;
 - o estimare a presiunilor asupra stării cantitative a apelor, inclusiv a captărilor;
 - o analiză a altor impacturi ale activității umane asupra stării apelor.
 3. Identificarea și reprezentarea cartografică a zonelor protejate prevăzute la articolul 6 și în anexa IV.
 4. O hartă a rețelelor de monitorizare realizate în sensul articolului 8 și al anexei V, precum și o reprezentare cartografică a rezultatelor programelor de monitorizare puse în aplicare în temeiul dispozițiilor menționate anterior cu privire la starea:
 - 4.1. apelor de suprafață (stare ecologică și stare chimică);
 - 4.2. apelor subterane (stare chimică și stare cantitativă);
 - 4.3. zonelor protejate;
 5. O listă a obiectivelor de mediu stabilite în temeiul articolului 4 pentru apele de suprafață, apele subterane și zonele protejate, inclusiv, în special, identificarea situațiilor în care s-a recurs la articolul 4 alineatele (4), (5), (6) și (7) și informațiile asociate impuse de articolul respectiv.
 6. O scurtă prezentare a analizei economice a utilizării apei, impusă de articolul 5 și de anexa III.
 7. O scurtă prezentare a programului sau a programelor de măsuri adoptate în temeiul articolului 11, inclusiv a modalităților de realizare a obiectivelor stabilite în temeiul articolului 4:
 - 7.1. o scurtă prezentare a măsurilor impuse pentru punerea în aplicare a legislației comunitare cu privire la protecția apei;
 - 7.2. un raport privind demersurile și măsurile practice întreprinse în aplicarea principiului recuperării costurilor utilizării apei în conformitate cu articolul 9;

▼B

- 7.3. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a îndeplini cerințele articolului 7;
 - 7.4. o scurtă prezentare a controalelor captării și îndiguirii apelor, inclusiv o trimitere la registrele și identificările cazurilor în care s-au acordat derogări în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (e);
 - 7.5. o scurtă prezentare a controalelor adoptate pentru evacuările din surse punctiforme și pentru alte activități cu impact asupra stării apelor în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3) literele (g) și (i);
 - 7.6. o identificare a cazurilor în care evacuările directe în apele subterane au fost autorizate în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3) litera (j);
 - 7.7. o scurtă prezentare a măsurilor luate în conformitate cu articolul 16 cu privire la substanțele prioritare;
 - 7.8. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a preveni sau a reduce impactul poluărilor accidentale;
 - 7.9. o scurtă prezentare a măsurilor luate în temeiul articolului 11 alineatul (5) pentru corpurile de apă pentru care există probabilitatea să nu atingă obiectivele stabilite în articolul 4;
 - 7.10. detalii privind măsurile suplimentare considerate necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite;
 - 7.11. detalii privind măsurile luate pentru a evita intensificarea poluării apelor maritime în conformitate cu articolul 11 alineatul (6);
 8. Un registru al celorlalte programe și planuri de gestionare mai detaliate adoptate pentru districtul hidrografic cu privire la sub-districte (sub-bazine), sectoare, probleme sau tipuri de apă speciale, precum și un rezumat al conținutului acestora.
 9. O scurtă prezentare a măsurilor luate pentru informarea și consultarea publicului, a rezultatelor acestora și a modificărilor aduse în consecință planului.
 10. O listă a autorităților competente în conformitate cu anexa I.
 11. (1) Punctele de contact și procedurile pentru obținerea documentației de fond și a informațiilor menționate în articolul 14 alineatul (1), în special detalii cu privire la măsurile de control adoptate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) literele (g) și (i) și datele reale de control colectate în conformitate cu articolul 8 și cu anexa V.
- B. Prima actualizare a planului de gestionare a bazinului, precum și actualizările ulterioare trebuie să includă și:
1. o scurtă prezentare a oricărei modificări sau actualizări apărute după data publicării versiunii anterioare a planului, inclusiv o scurtă prezentare a revizuirilor care trebuie efectuate în temeiul articolului 4 alineatele (4), (5), (6) și (7);
 2. o evaluare a progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor de mediu, inclusiv o reprezentare cartografică a rezultatelor monitorizării pentru perioada planului anterior, însoțită de explicații pentru orice obiectiv de mediu care nu au fost atinși;
 3. o scurtă prezentare motivată a oricărei măsuri prevăzute într-o versiune anterioară a planului, care nu a fost în final pusă în aplicare;
 4. o scurtă prezentare a oricărei măsuri tranzitorii adoptate în aplicarea articolului 11 alineatul (5) de la data publicării versiunii anterioare a planului.

*ANEXA VIII***LISTA ORIENTATIVĂ A PRINCIPALILOR POLUANȚI**

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma compuși de acest tip în mediul acvatic.
2. Compuși organofosforici.
3. Compuși organostanici.
4. Substanțe și preparate sau compuși de descompunere ai acestora, pentru care s-a demonstrat caracterul cancerigen sau mutagen sau proprietățile care pot afecta funcțiile steroidogene, tiroidiene, de reproducere sau alte funcții de tip endocrin în sau prin intermediul mediului acvatic.
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile.
6. Cianuri.
7. Metale și compuși ai acestora.
8. Arsenul și compușii acestuia.
9. Biocide și produse fitofarmaceutice.
10. Materii în suspensie.
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrații și fosfații).
12. Substanțe care au o influență negativă asupra condițiilor de oxigenare (și pot fi măsurate utilizând parametri cum ar fi CBO, CCO etc.).

*ANEXA IX***VALORI LIMITĂ DE EMISIE ȘI STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI**

„Valorile limită” și „obiectivele de calitate” stabilite în cadrul directivelor adoptate pe baza directivei referitoare la substanțele periculoase (76/464/CEE) sunt considerate valori limită de emisie standarde de calitate a mediului în sensul prezentei directive. Aceste valori și obiective sunt stabilite în următoarele directive:

- (i) directiva referitoare la evacuările de mercur (82/176/CEE) ⁽¹⁾;
- (ii) directiva referitoare la evacuările de cadmiu (83/513/CEE) ⁽²⁾;
- (iii) directiva referitoare la mercur (84/156/CEE) ⁽³⁾;
- (iv) directiva referitoare la evacuările de hexaclorciclohexan (84/491/CEE) ⁽⁴⁾ și
- (v) directiva referitoare la evacuările de substanțe periculoase (86/280/CEE) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ JO L 81, 27.3.1982, p. 29.

⁽²⁾ JO L 291, 24.10.1983, p. 1.

⁽³⁾ JO L 74, 17.3.1984, p. 49.

⁽⁴⁾ JO L 274, 17.10.1984, p. 11.

⁽⁵⁾ JO L 181, 4.7.1986, p. 16.

▼M5

ANEXA X

LISTA SUBSTANȚELOR PRIORITARE DIN DOMENIUL POLITICII APEI

Număr	Număr CAS ⁽¹⁾	Număr UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare ⁽³⁾	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaclor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nu se aplică	nu se aplică	Difenileteri bromurați	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium și compușii săi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Cloralcani, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Clorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Clorpirifos (Clorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dicloretan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diclorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaclorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaclorbutadienă	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexaclorciclohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Plumb și compușii săi	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Mercur și compușii săi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalină	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nichel și compușii săi	
(24)	nu se aplică	nu se aplică	Nonil fenoli	X ⁽⁵⁾
(25)	nu se aplică	nu se aplică	Octil fenoli ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaclorbenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaclorfenol	
(28)	nu se aplică	nu se aplică	Hidrocarburi poliaromatice (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	nu se aplică	nu se aplică	Compuși tributilstanici	X ⁽⁸⁾
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triclorbenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triclorometan (cloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Acid perfluorocetan sulfonic și derivații săi (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	nu se aplică	Chinoxifen	X

▼M5

Număr	Număr CAS ⁽¹⁾	Număr UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare ⁽³⁾	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
(37)	nu se aplică	nu se aplică	Dioxine și compuși de tip dioxină	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrin	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrin ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diclorvos	
(43)	nu se aplică	nu se aplică	Hexa bromo ciclo dodecani (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/1024-57-3	200-962-3/213-831-0	Heptaclor și heptaclor epoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Serviciul de catalogare a substanțelor chimice).

⁽²⁾ Număr UE: Inventarul european al substanțelor comerciale existente introduse pe piață (Einecs) sau Lista europeană a substanțelor chimice notificate (ELINCS).

⁽³⁾ Atunci când au fost selectate grupuri de substanțe, exceptând cazul în care au fost indicate explicit în notă, s-au definit reprezentanți tipici ai acestora în contextul stabilirii standardelor de calitate a mediului.

⁽⁴⁾ Numai tetra, penta, hexa și heptabromodifenileter (numere CAS: 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 și, respectiv, 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonil fenol (nr. CAS 25154-52-3, nr. UE 246-672-0), inclusiv izomerii 4-nonil fenol (nr. CAS 104-40-5, nr. UE 203-199-4) și 4-nonil fenol (ramificat) (nr. CAS 84852-15-3, nr. UE 284-325-5).

⁽⁶⁾ Octil fenol (nr. CAS 1806-26-4, nr. UE 217-302-5), inclusiv izomerul 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol (nr. CAS 140-66-9, nr. UE 205-426-2).

⁽⁷⁾ Inclusiv benzo(a)piren (nr. CAS 50-32-8, nr. UE 200-028-5), benzo(b)fluoranten (nr. CAS 205-99-2, nr. UE 205-911-9), benzo(g,h,i)perilen (nr. CAS 191-24-2, nr. UE 205-883-8), benzo(k)fluoranten (nr. CAS 207-08-9, nr. UE 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)piren (nr. CAS 193-39-5, nr. UE 205-893-2), dar fără antracen, fluoranten și naftalină, care sunt incluse în listă separat.

⁽⁸⁾ Inclusiv cationul tributilstanic (nr. CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Aceasta se referă la următorii compuși:

șapte dibenzo-p-dioxine policlorurate (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (nr. CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (nr. CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (nr. CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (nr. CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (nr. CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (nr. CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (nr. CAS 3268-87-9)

zece dibenzofurani policlorurați (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (nr. CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (nr. CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (nr. CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (nr. CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (nr. CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (nr. CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (nr. CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (nr. CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (nr. CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (nr. CAS 39001-02-0)

doisprezece bifenili policlorurați, tip dioxină (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, nr. CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, nr. CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, nr. CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, nr. CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, nr. CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, nr. CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, nr. CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, nr. CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, nr. CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, nr. CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, nr. CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, nr. CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ Nr. CAS 52315-07-8 se referă la un amestec de izomeri de cipermetrin, alfa-cipermetrin (nr. CAS 67375-30-8), beta-cipermetrin (nr. CAS 65731-84-2), tetra-cipermetrin (nr. CAS 71697-59-1) și zeta-cipermetrin (nr. CAS 52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Se referă la 1,3,5,7,9,11-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 3194-55-6), α -Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-50-6), β -Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-51-7) și γ -Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-52-8).

▼B

ANEXA XI

HARTA A

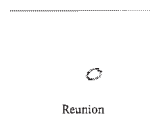
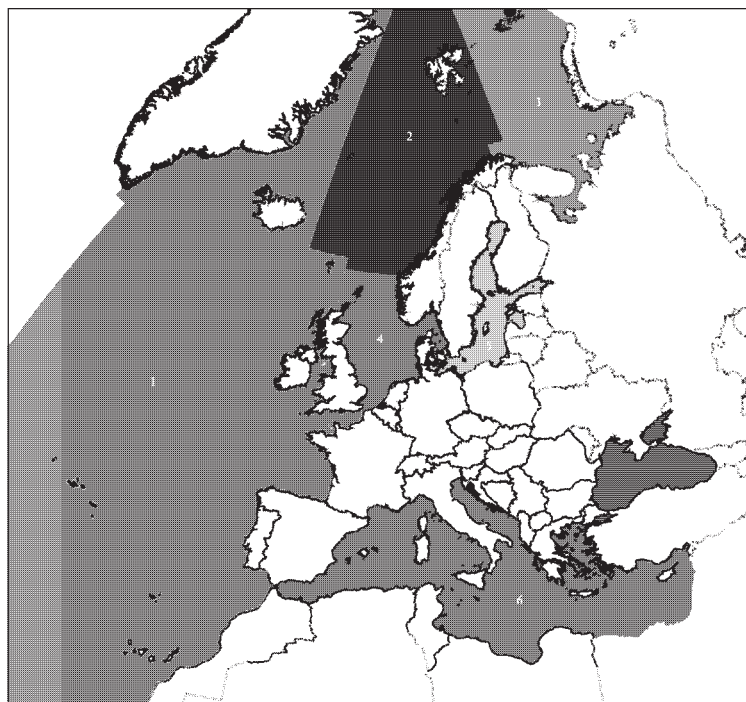
Sistemul A: Ecoregiuni pentru râuri și lacuri

- (1) Regiunea iberico-macaroneziană
- (2) Munții Pirinei
- (3) Italia, Corsica și Malta
- (4) Munții Alpi
- (5) Balcanii vestici dinarici
- (6) Balcanii vestici eleni
- (7) Balcanii estici
- (8) Podișurile vestice
- (9) Podișurile centrale
- (10) Munții Carpați
- (11) Pusta ungară
- (12) Regiunea pontică
- (13) Câmpiile vestice
- (14) Câmpiile centrale
- (15) Regiunea baltică
- (16) Câmpiile estice

▼B

- (17) Irlanda și Irlanda de Nord
- (18) Regatul Unit
- (19) Islanda
- (20) Regiunile înalte boreale
- (21) Tundra
- (22) Scutul fino-scandinav
- (23) Taigaua
- (24) Munții Caucaz
- (25) Depresiunea Caspică

▼B**HARTA B****Sistemul A: Ecoregiuni pentru apele de tranziție și apele de coastă**

- (1) Oceanul Atlantic
- (2) Marea Norvegiei
- (3) Marea Barents
- (4) Marea Nordului
- (5) Marea Baltică
- (6) Marea Mediterană

NOTA COMISIEI

Comisia, în raportul său conform articolului 17 alineatul (3), cu ajutorul statelor membre, va include un studiu cost-profit.